430

உ

சிவ சிவ

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த

மதுரைக் கலம்பகம்

(மூலமும் அரும்பதக் குறிப்பும்)

பிலவங்க ஆண்டு ஆவணி மூலவெளியீடு

12—9—1967

:: திருப்பனந்தாள்

0-17 ப৪ч M
N67
78281

உ

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

மீனாட்சியம்மை யிரட்டைமணிமாலை

கொண்டைச் செருக்குங் குறுநகையு நெட்டயிற்கட்
கெண்டைப் பிறக்கமும்வாய்க் கிஞ்சுகமும்—கொண்டம்மை
கற்பூர வல்லி கருத்திற் புகப்புகுந்தாள்
நற்பூர வல்லியுமென் று. (செ. 15)

புனைந்தாள் கடம்பவனப் பூவைசில பாவை
வனைந்தாளெம் வாயும் மனமும்—தினந்தினமும்
பொற்பதமே நாறுமவள் பூம்பதமென் றேநமது
சொற்பதமே நாறுஞ் சுவை. (செ. 17)

உ

சிவ சிவ

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

மதுரைக் கலம்பகம்

(மூலமும் அரும்பதக் குறிப்பும்)

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர்

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி

அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள்

அவர்களின் திருவுள்ளப் பாங்கின் வண்ணம்

ஸ்ரீ காசிமடத்து இளவரசு

வித்துவான்

ஸ்ரீ முத்துக்குமார சுவாமித் தம்பிரான்

அவர்களால்

வெளியிடப் பெற்றது.

பிலவங்க ஆண்டு ஆவணிமூலம்

12—9—1967

ஸ்ரீ காசிமடம் : : திருப்பனந்தாள்

விலை ரூ. 0·40

இதன் விற்பனைத் தொகை ஸ்ரீ வைகுண்டத்தினின்று வெளிவரும் குமரகுருபரன் பத்திரிகையைச் சாரும்.

இந்நூல் கிடைக்கும் இடம் :

திரு. T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை அவர்கள் B.A., B.L.,

நிரந்தரத் தலைவர், ஸ்ரீ குமரகுருபரன் சங்கம்,

மானேஜிங் டிரஸ்டி, ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் மடம்,

ஸ்ரீவைகுண்டம் (திருநெல்வேலி ஜில்லா)

Kabeer Printing Works, Madras (777)

சிவ சிவ

பதிப்புரை

மும்மைத் தமிழ்க்கூடல் மூலலிங்கத் தங்கயற்கண்
அம்மைக் கமுதாம் அருமருந்தை—வெம்மைவினைக்
கள்ளத் திருக்கோயிற் காணலாங் கண்டீர்நம்
உள்ளத் திருக்கோயி லுள்.

கலம்பகம் என்பது 96 வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. பலவகை மலர்களும் கலந்தமைந்த கலம்பக மாலை என்று டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் பொருள் விரிப்பர். கலம்பகத்தில், பல்வகைப் பொருள்களும் அகப்புறத்துறைகளிற் பலவும், பல்வகையாப்புக்களும் விரவிக் கலந்துவரும். இதில் பதினெட்டு உறுப்புக்கள் இருக்கும். அவ்வுறுப்புக்கள்,

" வைக்கும் புயம்தவம்வண்(டு) அம்மனை பாண்மதங்கு
கைக்கிளைசித்(து) ஊசல் களிமடக்(கு)ஊர்—மிக்கமறம்
காலம் தழையிரங்கல் சம்பிரதம் கார்தூது
கோலும் கலம்பகத்தின் கூறு "

என்ற வெண்பாப் பாட்டியல் வெண்பாவான் அறியப் பெறும். இவையே யன்றிப் பிச்சியார் மதங்கியார்

கொற்றியார் முதலியனவும் வரப்பெறும். ஒரு போகு அல்லது மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, வெண்பா, கலித்துறை ஆகிய மூன்றும் கலம்பகத்தில் முதலில் வரும். பின்னர்ப் புயவகுப்பை முதலாகவுடைய மேற் சொல்லிய பதினெண்பொருட் கூறுபாடுகளும் வர, அந் தாதித் தொடையான் கலம்பகம் பாடப்பெறும். தேவர்க்கு ஆயின் குறைந்த அளவு நூறு பாடல்கள் பாடப்பெறும்.

இவ்வகைத்தாய கலம்பகங்களுள் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பாடிய கலம்பகங்கள் மூன்றும் : (1) கயிலைக் கலம்பகம் (2) மதுரைக் கலம்பகம் (3) காசிக்கலம்பகம். **கயிலைக் கலம்பகம்** தம்மூராகிய கைலாசபுரத்து ஸ்ரீ கைலாசநாதர் மீது பாடப் பெற்றது. (இந்நாளில் அந்நூல் கிடைத்திலது). பின்னர் மதுரைக்கு எழுந் தருளியபொழுது **மதுரைக் கலம்பகம்** பாடப்பெற்றது. ஸ்ரீ காசியில் தங்கியிருந்தபொழுது அருளப்பெற்றது **காசிக்கலம்பகம்.**

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் மதுரையில் எழுந்தருளி யிருந்த காலத்தில் பாடிய நூல்கள் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், மதுரைக் கலம்பகம், நீதிநெறி விளக்கம் என்பனவாம். மதுரை மீனாட்சியம்மை இரட்டை மணி மாலையும், மதுரை மீனாட்சியம்மை குறமும் இவர் பாடியனவென்பர். இவ்வைந்து நூல்களுள் **மதுரைக் கலம்பகம்,** காசிக்கலம்பகம் போலவே கலம்பக உறுப்புக் கள் எல்லாமும் செறிந்து விளங்குவது. அவற்றுள், **பிச்சியார்** என்பது தவக்கோலங்கொண்ட சைவ

சமயப்பெண் பாடுவதாக அமைவது (செ. 33). **கொற்றியார்** என்பது வைணவ வேடம் பூண்டவள் கூறுவதாக அமைவது (செ. 36). பாட்டுடைத் தலைவனது ஊரைச் சிறப்பிப்பது ஊர் (செ. 44 ; 101). இரசவாதம் செய்யும் சித்தர் ஒருவர் கூற்றாக அமைவது, **சித்து** என்பது (செ. 58). **களி** என்பது கள்ளுண்பான் ஒருவன் தன் வழக்கத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது (செ. 25). குறத்தி குறி கூறுவது, **குறம்** (செ. 78). **மறம்** என்பது தன் மகளை மணம் செய்ய விரும்பித் திருமுகம் விடுத்த அரசனின் தூதனைப் பார்த்துச் சினந்து மறவர் தலைவன் கூறுவதாக அமைவது (செ. 77). **மதங்கியார்** என்பது வாளெடுத்துக் கூத்தாடுவாளைப் பார்த்துக் கூறுவது (செ. 16). பிறரால் இயற்ற முடியாத அரிய செயல்களைத் தான் செய்வதாக அமைப்பது, **சம்பிரதம்** (செ. 82). மகளிர் அம்மானையாடுவதற்குரிய முறையில் அமைவது, **அம்மானை** (செ. 14). ஊசல் ஆடுவதற்குரிய முறையில் அமைந்த செய்யுள், **ஊசல்** (செ. 24). இவ்வுறுப்புக்களுக் கெல்லாம் இலக்கியமாக இந்நூலில் உள்ள செய்யுட்கள் சொற்சுவை பொருட்சுவை தோய்தரவுள்ளன. **மடக்கு** என்ற சொல்லணி அமைந்தவை செ. 27, 39, 56, 59 என்பன. கட்டளைக் கலித்துறை போல எழுத்தெண்ணிப் பாடப் பெறுவதாய்த், தொடக்கம் நேரசை எனின் அரையடிக்கு 11 எழுத்தும், நிரையசை எனின் 12 எழுத்தும் பெற்றுவரும் கட்டளைக்கலிப்பா என்னும் ஒருவகைச் செய்யுளில் 5 பாடல்கள் இந்நூலில் உள. அவை 33, 39, 53, 58, 69 என்பன. தூது செ. 31, 54, 76, 81.

காசிக்கலம்பகத்துக் காணுத சில உறுப்புக்களும் இந் நூலில் உள. தலைவன் தந்த தழையை ஏற்குமாறு கூறுதல், தழை (செ. 21); தலைவி மடலேறக் கருதிக் கூறுவது மடல் (செ. 34, 72); இடைச்சிமீது காமுற்ற இளைஞன் கூறுவது, இடைச்சியார் (செ. 63); வலைச்சியை நோக்கிக் கூறுவது, வலைச்சியார் (செ. 67); தலைவனிடம் இருந்து வந்த பாணனை நோக்கிக் கூறுவது, பாண் (செ. 75); உருவ வெளிப்பாடு (செ. 85).

இந்நூலில் மதுரையைப் பற்றியனவாகவுள்ள செய்திகள் பல. மதுரையை ஆலவாய், கடம்பவனம், நான்மாடக்கூடல், நீபவனம் முதலாய பெயர்களால் குறிப்பர்; 'வடகலை யலபல கலையொடு தமிழ் வளருங் கூடல்,' 'வடகலை தென்கலை பலகலையும் பொதி மதுரை வளம்பதி' 'அறம் வளருந் தமிழ்க்கூடல்,' 'செய்யாள் சரக்கறை யாம் திருவாலவாய்' என்று குறிப்பிடுவர்.

இந்நூலில் திருவிளையாடற்புராணச் செய்திகள் பல குறிக்கப்பட்டுள்ளன; அவை வருமாறு:

சோமசுந்தரக் கடவுள் அங்கம் வெட்டியது; இந்திரன் பழி தீர்த்தது; உக்கிரபாண்டியருக்கு வேலளித்தது; உலவாக் கோட்டையருளியது; கரிக்குருவிக்கு அருள் செய்தது; கல்லானைக்குக் கரும்பருத்தியது; கால்மாறி ஆடியது; ஏடுவையையில் எதிர் ஏறியது; நரி பரியாக்கியது; நாரைக்கு முத்தி கொடுத்தது; பழியஞ்சியது; பாண்டியன் சுரம் தீர்த்தது; பிட்டுண்டது; மண் சுமந்தது; மாபாதகம் தீர்த்தது; மாமிக்குக் கடல்

வருவித்தது; பன்றிக்குட்டிகளுக்கு முலையருத்தியது; வலை வீசியது; வளையல் விற்றது; விறகு விற்றது; விருத்த குமாரபாலரானது—என்பன.

"புகலியர் குரிசில்பணெடுதமிழருமை அறிந்தொரு தாளம் வழங்கப் புகுந்தன" என்று (செ. 12) ஞான சம்பந்தருக்கு இறைவன் தாளம் வழங்கியவரலாற்றை யும், "கொங்குரை யாற்றிலிட்டுக் குளத்தினிற்றேட நீடு மங்குரேய் முதுகுன்றையர்" என்று (செ. 75) சுந்தர ருக்கு விருத்தாசலத்தில் பொன் அருளியவரலாறும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

"மேதகைய பலகலை போர்த்தறவளருந் தமிழ்க் கூடல்" ஆகிய மதுரையின் சிறப்புக்களைக் கூறும் **மதுரைக்கலம்பகம்** என்னும் இந்நூல், இன்றியமையாத அரும்பதக் குறிப்புக்களுடன், திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்து அதிபர் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களின் 69-ஆம் ஜன்ம நட்சத்திர வெளியீடாகப் பிலவங்க ஆண்டு ஆவணி மூல நன்னாள் 12—9—1967-ல் வெளியிடப் பெறுகின்றது. சைவ நன்மக்களாவார் இந்நூலைப் பெற்று 'மும்மைத் தமிழ் மதுரை முக்கணப்பன் சீர்பாடி' யுய்க.

இந்நூல் வெளியீட்டுப் பணியில் அடியேனை ஈடு படுத்தியருளிய எங்கள் தலைவர், ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி எஜமான் சுவாமிகள் அவர்களின் பொன்னார் திருவடிகளை மனமொழி மெய்களால் வந்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

மதுரைக்கலம்பகம் என்னும் இந்நூல் அச்சு ஆகுங்கால் பல பணிகளையும் செவ்வனே செய்து வந்தோர், மகாமகோபாத்தியாய Dr. உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களின் பெயரரும், ஸ்ரீ கலியாண சுந்தரையர் அவர்களின் குமாரரும் ஆன திரு. க. சுப்பிரமணிய ஐயர் B.A., அவர்களும், திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி பிரின்ஸிபால் திரு. K. M. வேங்கடராமையா M.A., B.O.L. அவர்களும் ஆவர். அன்னோர்க்குச் செந்திலாண்டவன் திருவருள் மல்குக.

"வையகம் வாய்த்த வளம்பதியே
வாழ்வது கூடல் வளம்பதியே"

வித்துவான்

திருப்பனந்தாள்
12—9—1967

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான்
இளவரசு, ஸ்ரீ காசிமடம்.

உ

சிவ சிவ

மதுரைக் கலம்பகம்

காப்பு

1. (கட்டளைக் கலித்துறை)

புந்தித் தடத்துப் புலக்களி றோடப் புளிறுதொந்தித்
தந்திக்குத் தந்தை தமிழ்க்குத வென்பதென் றண்மலர்தூய்
வந்திப் பதுந்தனி வாழ்த்துவ தும்முடி தாழ்த்துநின்று
சிந்திப் பதுமன்றிச் சித்தி விநாயகன் சேவடியே.

நூல்

2. (மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா)

—தரவு—

மணிகொண்ட திரையாழி சுரிநிமிர மருங்கசைஇப்
பணிகொண்ட முடிச்சென்னி யரங்காடும் பைந்தொடியும்
பூந்தொத்துக் கொத்தவிழ்ந்த புனத்துழாய் நீழல்வளர்
தேந்தத்து நறைக்கஞ்சத் தஞ்சாயற் றிருந்திழையும்
மனைக்கிழவன் றிருமார்பு மணிக்குறங்கும் வறிதெய்தத்
தனக்குரிமைப் பணிபூண்டு முதற்கற்பின் றலைநிற்ப
அம்பொன்முடி முடிசூடு மபிடேக வல்லியொடும்
செம்பொன்மதிற் றமிழ்க்கூடற் றிருநகரம் பொலிந்தோய்கேள்.

—தாழிசை—

1. விண்ணரசும் பிறவரசுஞ் சிலரெய்த விடுத்தொருநீ
பெண்ணரசு தரக்கொண்ட பேரரசு செலுத்தினையே.

2. தேம்பழுத்த கற்பகத்தி னறுந்தெரியல் சிலர்க்கமைத்து
வேம்பழுத்து நறைக்கண்ணி முடிச்சென்னி மிலைச்சினையே.

3. வானேறுஞ் சிலபுள்ளும் பலரங்கு வலனுயர்த்த
மீனேரு வானேறும் விடுத்தடிக ளெடுப்பதே.

4. மனவட்ட மிடுஞ்சுருதி வயப்பரிக்கு மாறன்றே
கனவட்டந் தினவட்ட மிடக்கண்டு களிப்பதே.

5. விண்ணுறு தலைமடுப்ப நனையாநீ விரைப்பொருநைத்
தண்ணுறு குடைந்துவையைத் தண்டுறையும் படிந்தனையே.

6. பொழிந்தொழுகு முதுமறையின் சுவைகண்டும் புத்தமுதம்
வழிந்தொழுகுந் தீந்தமிழின் மழலைசெவி மடுத்தனையே.

—அராகம்—

1. அவனவ ளதுவெனு மவைகளி லொருபொருள்
இவனென வுணர்வுகொ டெழுதரு முருவினை.

2. இலதென வுளதென விலதுள தெனுமவை
அலதென வளவிட வரியதொ ரளவினை.

3. குறியில னலதொரு குணமில னெனநினை
அறிபவ ரறிவினு மறிவரு நெறியினை.

4. இருமையு முதவுவ னெவனவ னெனநின
தருமையை யுணர்வுறி னமிழ்தினு மினிமையை.

—தாழிசை—

1. வைகைக்கோ புனற்கங்கை வானதிக்கோ சொரிந்துகரை
செய்கைக்கென் றறியேமாற் றிருமுடிமண் சுமந்ததே.

2. அரும்பிட்டுப் பச்சிலையிட் டாட்செய்யு மன்னையவள்
தரும்பிட்டுப் பிட்டுண்டாய் தலையன்பிற் கட்டுண்டே.

3. முலைகொண்டு குழைத்திட்ட மொய்வளைகை வளையன்றே
மலைகொண்ட புயத்தென்னீ வளைகொண்டு சுமந்ததே.

4. ஊன்வலையி லகப்பட்டார்க் குட்படாய் நின்புயத்தோர்
மீன்வலைகொண் டதுமொருத்தி விழிவலையிற் பட்டன்றே.

—அம்போதரங்கம்—

போகமாய் விளைந்தோய் நீ, புவனமாய்ப் பொலிந்தோய் நீ
ஏகமா யிருந்தோய் நீ, எண்ணிறந்து நின்றோய் நீ.
வானு நீ, நிலனு நீ, மதியு நீ, கதிரு நீ,
ஊனு நீ, உயிரு நீ, உளது நீ, இலது நீ.
எனவாங்கு,

—சுரிதகம்—

பொன்பூத் தலர்ந்த கொன்றைபீர் பூப்பக்
கருஞ்சினை வேம்பு திருமுடிச் சூடி
அண்ணலா னேறு மண்ணுண்டு கிடப்பக்
கண்போற் பிறழுங் கெண்டைவல னுயர்த்து
வரியுடற் கட்செவி பெருமூச் செறியப்
பொரன்புனை ந்தியன்ற பைம்பூண் டாங்கி

முடங்குளைக் குடுமி மடங்கலந் தவிசிற்
பசும்பொனசும் பிருந்த பைம்பொன்முடி கவித்தாங்
கிருநிலங் குளிர்தூங் கொருகுடை நிழற்கீழ்
அரசுவீற் றிருந்த வாதியங் கடவுணின்
பொன்மலர் பொதுளிய சின்மலர் பழிச்சுதும்
ஐம்புல வழக்கி னருஞ்சுவை யறியாச்
செம்பொருட் செல்வநின் சீரடித் தொழும்புக்
கொண்பொருள் கிடையா தொழியினு மொழிக
பிறிதொரு கடவுட்குப் பெரும்பயன் றரூஉம்
இறைமையுண் டாயினு மாக குறுகிநின்
சிற்றடி யவர்க்கே குற்றேவ றலைக்கொண்
டம்மா கிடைத்தவா வென்று
செம்மாப் புறூஉந் திறம்பெறற் பொருட்டே.

3. (நேரிசை வெண்பா)

பொருணான் கொருங்கீன்ற பொன்மாடக் கூடல்
இருணான் றிருண்டகண்டத் தெம்மான் – சரணன்றே
மண்டுழா யுண்டாற்குக் கண்மலரோ டொண்மவுலித்
தண்டுழாய் பூத்த தடம்.

4. (கட்டளைக் கலித்துறை)

தடமுண் டகங்கண் டகத்தாள தென்றுநின் றண்மலர்த்தாள்
நடமுண் டகமகங் கொண்டுய்ந்த வாவினி நங்களுக்கோர்
திடமுண் டகந்தைக் கிடமுண் டிலையெனத் தேறவிண்ணோர்
விடமுண்ட கந்தரச் சுந்தர சுந்தர மீனவனே.

5. (அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

மீனேறுங் கொடிமுல்லை விடுகொல்லைக்
கடிமுல்லை வெள்ளைப் பள்ளை
ஆனேறும் வலனுயர்த்த வழகியசொக்
கர்க்கிதுவும் அழகி தேயோ
கானேறுங் குழல்சரியக் கர்ப்பூர
வல்லிதலை கவிழ்ந்து நிற்ப
ஊனேறு முடைத்தலையிற் கடைப்பலிகொண்
டூரூர்புக் குழலு மாறே.

6. (கட்டளைக் கலித்துறை)

மாற்றென் றிலையென் மருந்துக்கந்
தோசொக்கர் மாலைகொடார்
கூற்றென் றலவொரு கோடிகெட்
டேன்கொழுந் தொன்றுதென்றற்
காற்றென் றிளம்பிறைக் கீற்றென்று
கார்க்கட லொன்றுகண்ணீர்
ஊற்றென் றிவளுக் குயிரொன்
றிலையுண் டுடம்பொன்றுமே.

7. (விருத்தக் கலித்துறை)

ஒன்றே யுடம்பங் கிரண்டே
யிடும்பங் குடம்பொன்றிலார்
என்றே யறிந்தும்பி னின்றே
யிரங்கென் றிரக்கின்றவா

குன்றே யிரண்டன்றி வெண்பொன்
பசும்பொன் குயின்றேசெயும்
மன்றே யிருக்கப் புறங்கா
டரங்காட வல்லாரையே.

8. (அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

வலங்கொண்ட மழுவுடையீர் வளைகொண்டு
விற்பீர்போல் மதுரை மூதூர்க்
குலங்கொண்ட பெய்வளையார் கைவளையெல்
லாங்கொள்ளை கொள்கின் றீராற்
பலங்கொண்ட செட்டுமக்குப் பலித்ததுநன்
றுனீரிப் பாவை மார்க்குப்
பொலங்கொண்ட வரிவளைகள் விற்பதற்கோ
கொள்வதற்கோ புறப்பட் டீரே.

9. (நேரிசை வெண்பா)

பட்டிருக்கத் தோலசைஇப் பாண்டரங்கக் கூத்தாடும்
மட்டிருக்கு நீப வனத்தானே - கட்ட
விரும்பரவத் தானே நின் மென்மலர்த்தா ளன்றே
தரும்பரவத் தானே தனை.

10. (கட்டளைக் கலிப்பா)

தனியி ருப்பவ ரென்படு வார்கெட்டேன்
சற்று நீதியொன் றற்றவிவ் வூரில்யாம்
இனியி ருப்பதொண் ணாதும டந்தைமீர்
இடம ருங்குஞ் சடைமருங் கும்மிரு

கனியி ருக்குங் கடம்பவ னேசனூர்
கண்பு குந்தென் கருத்து ளிருக்கவும்
பனியி ருக்கும் பிறைக்கூற்ற முற்றியென்
பாவி யாவியை வாய்மடுத் துண்பதே.

11. (நேரிசை வெண்பா)

உண்ணமுத நஞ்சாகி லொண்மதுரைச் சொக்கருக்கென்
பெண்ணமுத நஞ்சேயோ பேதைமீர் - தண்ணிதழி
இந்தா நிலமே வெனச்சொலா ரென்செய்வாள்
மந்தா நிலமே வரின்.

புயவகுப்பு

12. (சந்தம்)

வரியளி பொதுளிய விதழியொ டமரர்
மடந்தையர் நீல வனம்புக் கிருந்தன
மதியக டுடைபட நெடுமுக டடைய
நிமிர்ந்தபொன் மேரு வணங்கப் பொலிந்தன
மழகதிர் வெயில்விட வொளிவிடு சுடர்வ
லயங்கொடு லோக மடங்கச் சுமந்தன
மதுகையொ டடுதிறன் முறைமுறை துதிசெய்
தணங்கவ ராடு துணங்கைக் கிணங்கின
பொருசம ரிடையெதிர் பிளிறுமொர் களிறு
பிளந்தொரு போர்வை புறஞ்சுற் றிநின்றன
புகையெழ வழலுமிழ் சுழல்விழி யுழுவை
வழங்குமொ ராடை மருங்குற் கணிந்தன

புலவெயி றயிறரு குருதியொ டுலவு
மடங்கலின் வீர மொடுங்கத் துரந்தன
புகலியர் குரிசில்ப ணுெடுதமி ழுருமை
அறிந்தொரு தாளம் வழங்கப் புகுந்தன
உருமிடி யெனவெடி படவெதிர் கறுவி
நடந்தொரு பாண ணுெதுங்கத் திரிந்தன
உருகிய மனமொடு தழுவியொர் கிழவி
கருந்துணி மேலி டுவெண்பிட் டுகந்தன
உறுதியொ டவண்மனை புகும்வகை கடிது
சுமந்தொரு கூடை மணுந்திச் சொரிந்தன
உருவிய சுரிகையொ டெதிர்வரு செழியர்
பிரம்படி காண நடுங்கிக் குலைந்தன
தருசுவை யமுதெழ மதுரம தொழுகு
பசுந்தமிழ் மாலை நிரம்பப் புனைந்தன
தளிரியன் மலைமகள் வரிவளை முழுகு
தழும்பழ காக வழுந்தக் குழைந்தன
தளர்நடை யிடுமிள மதலையின் மழலை
ததும்பிய வூற லசும்பக் கசிந்தன
தமிழ்மது ரையிலொரு குமரியை மருவு
சவுந்தர மாறர் தடம்பொற் புயங்களே.

13. (கட்டளைக் கலித்துறை)

புயல்வண்ண மொய்குழல் பொன்வண்ணம்
தன்வண்ணம் போர்த்தடங்கண்
கயல்வண்ண மென்வண்ண மின்வண்ண
மேயிடை கன்னற்செந்நெல்

வயல்வண்ணப் பண்ணை மதுரைப்
பிரான்வெற்பில் வஞ்சியன்னாள்
இயல்வண்ண மிவ்வண்ண மென்னெஞ்ச
மற்றவ் விரும்பொழிலே.

அம்மானை

14. (கலித்தாழிசை)

இருவருக்குங் காண்பரிய வீசர்மது ரேசனார்
விருதுகட்டி யங்கம்வெட்டி வென்றனர்கா ணம்மானை
விருதுகட்டி யங்கம்வெட்டி வென்றனரே யாமாகில்
அருமையுடம் பொன்றிருகூ றுவதே னம்மானை
ஆனாலுங் காயமில்லை யையரவர்க் கம்மானை.

15. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

அம்ம கோவெனும் விழுமமு
மெழுந்துநின் றருவிநீர் விழிசோர
விம்மு மேங்குமெய் வெயர்த்துவெய்
துயிர்க்குமென் மெல்லிய லிவட்கம்மா
வம்மின் மாதரீர் மதுரையுங்
குமரியும் மணந்தவர் மலர்த்தாமம்
தம்மி னோவெனுந் தவப்பயன்
பெரிதெனும் தந்தைதா ளறிந்தார்க்கே.

மதங்கியார்

16. (எழுசீர்ச் சந்த விருத்தம்)

எறிவே லிரண்டுமென துயிர்சோ ரவுண்டுலவ
　　இகல்வா ளிரண்டு விசிறு
வெறிசேர் கடம்பவன மதுரே சர்முன்குலவி
　　விளையா டுமின்கொ டியனீர்
சிறுநூன் மருங்குலிறு மிறுமா கொலென்றுசில
　　சிலநூ புரஞ்சொன் முறையீ
டறியீ ரெனெஞ்சுமல மரவே சுழன்றிடுநும்
　　அதிவே கநன்ற றவுமே.

17. (கட்டளைக் கலித்துறை)

அறந்தந்த பொன்பொலி கூடற்
　　பிரான்வெற்பி லம்பொற்படாம்
நிறந்தந்த கும்ப மதயா
　　னையுநெடுந் தேர்ப்பரப்பும்
மறந்தந்த விற்படை வாட்படை
　　யுங்கொண்டு மற்றெருநீ
புறந்தந்த வாவணங் கேநன்று
　　காமவெம் போரினுக்கே.

18. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்)

போரானை முதுகுறைப்பப் பொறையாற்றுஞ்
　　சினகரத்துப் புழைக்கை நால்வாய்க்
காரானைப் போர்வைதழீஇ வெள்ளானைக்
　　கருள்சுரந்த கடவு ளேயோ

ஓரானை முனைப்போருக் கொருகணைதொட்
டெய்திடுநீர் ஒருத்தி கொங்கை
ஈரானை முனைப்போர்க்கும் வல்லீரே
லொருகணைதொட் டெய்தி டீரே.

19. எய்யாது நின்ெறுருவ னெய்வதுவு
மிளையாடன் இளைப்பும் புந்தி
வையாதார் வைதலுறின் மதியார்தா
மதித்திடுதல் வழக்கே யன்றோ
மெய்யாத மெய்கடிந்து வீடாத
வீடெய்தி வீழார் வீழச்
செய்யாள்செய் சரக்கறையாந் திருவால
வாயிலுறை செல்வ ரேரே.

20. (எழுசீர்ச் சந்த விருத்தம்)

ஆறுதலை வைத்தமுடி நீணிலவெறிப்பவெமை
ஆளுடைய பச்சை மயிலோ
டுறுமுத லற்றமது ராபுரியி லுற்றபர
மேசரொரு சற்று முணரார்
நீறுபடு துட்டமதன் வேறுருவெ டுத்தலரின்
நீள்சிலைகு னித்து வழிதேன்
ஊறுகணை தொட்டுவெளி யேசமர்வி ளைப்பதுமென்
ஊழ்வினைப லித்த துவுமே.

தழை

21. (கட்டளைக்கலித்துறை)

பல்லா ருயிர்க்குயி ராமது
ரேசரப் பாண்டியன்முன்
கல்லானைக் கிட்ட கரும்பன்று
காணின் களபக்கொங்கை
வல்லானைக் கேயிட வாய்த்தது
போலுமென் வாட்கணன்றாய்
வில்லார் புயத்தண்ண றண்ணளி
யாற்றந்த மென்றழையே.

22. (வஞ்சித்துறை)

தழைத்திடுங் கூடலார்
குழைத்துடன் கூடலார்
பிழைத்திடுங் கூடலே
இழைத்திடுங் கூட்லே.

23. (வஞ்சி விருத்தம்)

கூட லம்பதி கோயில்கொண்
டாடல் கொண்டவ ராடலே
ஊட லும்முடம் பொன்றிலே
கூட லும்மொரு கொம்பரோ.

ஊசல்

24. (கலித்தாழிசை)

கொம்மைக் குவடசையக் கூர்விழிவேல் போராடக்
கம்மக் கலனுஞ் சிலம்புங் கலந்தார்ப்ப
மும்மைத் தமிழ்மதுரை முக்கணப்பன் சீர்பாடி
அம்மென் மருங்கொசிய வாடுகபொன் னூசல்
அழகெறிக்கும் பூண்முலையீ ராடுகபொன் னூசல்.

களி

25. (எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

அழகுற்றதொர் மதுரேசனை யமரேச னெனக்கொண்
டாடுங்களி யானின்றிசை பாடுங்களி யேம்யாம்
பொழுதைக்கிரு கலமூறுபைந் தேறற்பனை யினைநாம்
போற்றிக்குரு மூர்த்திக்கிணை சாற்றத்தகு மப்பா
பழுதற்றதொர் சான்றாண்மை பயின்றார்தின முயன்றாற்
பலமுண்டத னலமுண்டவ ரறிவார்பல கலைநூல்
எழுதப்படு மேடுண்டது வீடுந்தர வற்றால்
எழுதாததொர் திருமந்திர மிளம்பாளையு ளுண்டே.

26. (கலி விருத்தம்)

உண்பது நஞ்சமா லுறக்க மில்லையால்
வண்பதி கூடலே வாய்த்த தென்னுமாற்
பெண்பத நின்னதே பெரும வேள்கணை
எண்பது கோடிமே லெவன்கொ டுப்பதே.

மடக்கு

27. (கட்டளைக் கலிப்பா)

தொடுத்த ணிந்தது மம்புத ரங்கமே
சுமந்தி ருந்தது மம்புத ரங்கமே
எடுத்து நின்றது மாயவ ராகமே
எயிறி றுத்தது மாயவ ராகமே
அடுப்ப தந்தணர் பன்னக ராசியே
அணிவ துஞ்சில பன்னக ராசியே
கொடுப்ப தையர் கடம்பவ னத்தையே
கொள்வ தையர் கடம்பவ னத்தையே.

28. (நேரிசை வெண்பா)

கடங்கரைக்கும் வெற்பிற் கரைகரைக்கும் வைகைத்
தடங்கரைக்க ணின்றவர் நீர் தாமோ - நெடுந்தகைநும்
கூட்டம் புயமே கொடாவிடில்வேள் கூன்சிலையில்
நாட்டம் புயமே நமன்.

29. (எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

நம்பா நினக்கோல முறையோ வெனக்கால
நஞ்சுண்டு பித்துண்டு நாந்தேவ ரென்பார்
தம்பாவை யர்க்கன்று காதோலை பாலித்த
தயவாளர் கூடற் றடங்காவில் வண்டீர்
செம்பாதி மெய்யுங் கரும்பாதி யாகத்
திருத்தோளு மார்பும் வடுப்பட்ட துங்கண்
டெம்பாவை யைப்பின்னு மம்பாவை செய்வார்
எளியாரை நலிகிற்பி னேதா மிவர்க்கே.

30. (கொச்சகக் கலிப்பா)

ஆவமே நாணே யடுகணையே யம்மதவேள்
சாவமே தூக்கிற் சமனுஞ் சமனன்றே
ஓவமே யன்னா ளுயிர்விற்றுப் பெண்பழிகொள்
பாவமே பாவம் பழியஞ்சுஞ் சொக்கருக்கே.

பறவைவிடு தூது

31. (சந்த விருத்தம்)

கரைபொரு திரங்கு கழிதொறு மிருந்து
கயல்வர வுறங்கு புள்ளீரே
பருவமு மிழந்தென் மகடுய ருழந்து
படுவிர கமொன்று முள்ளீரே
அருமையொ டுமெங்கள் பெருமையை யறிந்து
வருள்புரி யவிங்கு வல்லீரே
மருவிய கடம்ப வனமது புகுந்தெ
மதுரைய ரன்முன்பு சொல்லீரே.

32. (கொச்சகக் கலிப்பா)

ஈரித்த தென்ற லிளவாடை திங்களென்றோர்
பேரிட்ட மும்மைப் பிணியோ தணியாவாற்
பாருக்கு ணீரே பழியஞ்சி யாரெனின்மற்
றூருக் குரைக்கே மடிகே ளடிகேளோ.

பிச்சியார்

33. (கட்டளைக் கலிப்பா)

அடுத்த தோர்தவ வேடமும் புண்டரம்
அணிந்த முண்டமு மாய்வெள்ளி யம்பலத்
தெடுத்த தாள்பதித் தாடிக் கடைப்பிச்சைக்
கிச்சை பேசுமப் பிச்சனெ னச்செல்வீர்
கடைக்க ணோக்கமும் புன்மூர லும்முயிர்
கவர்ந்து கொள்ள விடுத்த கபாலிபோற்
பிடித்த சூலமுங் கைவிட்டி லீரென்றோ
பிச்சி யாரெனும் பேருமக் கிட்டதே.

மடல்

34. (கட்டளைக் கலித்துறை)

இடங்கொண்ட மானும் வலங்கொண்ட
வெண்மழு வும்மெழுதும்
படங்கொண்டு வந்தனே யானெஞ்ச
மேயினிப் பங்கயப்பூந்
தடங்கொண்ட கூடற் சவுந்தர
மாறர்பொற் றுள்பெயர்த்து
நடங்கொண்ட தோர்வெள்ளி மன்றே
றுதுமின்று நாளையிலே.

35. (சந்த விருத்தம்)

இருநில னகழ்ந்ததொரு களிறுவெ ளிறும்படியோர்
இருளியி னணைந்த ணையுமாக்
குருளையை மணந்தருளி னினமுலை சுரந்துதவு
குழகரி துணர்ந்தி லர்கொலாம்

கருகியது கங்குலற வெளிறியது கொங்கைசில
கணைமதன் வழங்க வவைபோய்
உருவிய பசும்புணில்வெ ணிலவனல் கொளுந்தியதெம்
உயிர்சிறி திருந்த தரிதே.

கொற்றியார்

36. (எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்)

அருநாம மரசிவசங் கரநாம மெனக்கொண்
டவற்றொருநா மம்பகர்ந்தோர்க் கரியயனிந் திரனும்
பெருநாமங் கொடுத்தவர்தங் கருநாமந் துடைக்கும்
பெற்றியார் தமிழ்மதுரைக் கொற்றியார் கேளீர்
ஒருநாமம் பயந்தவர்முன் றருநாமம் வியந்திங்
குலகரிடு நாமமதொன் றுள்ளநீர் வெள்ளைதீ
திருநாம மிட்டவன்றே கெட்டவன்றே விளையோர்
தெரித்திடுநா மமுமுனிவோர் தரித்திடுநா மமுமே.

37. (நேரிசை வெண்பா)

மும்மைத் தமிழ்க்கூடன் மூலலிங்கத் தங்கயற்கண்
அம்மைக் கமுதா மருமருந்தை - வெம்மைவினைக்
கள்ளத் திருக்கோயிற் காணலாங் கண்டீர் நம்
உள்ளத் திருக்கோயி லுள்.

38. (கட்டளைக் கலித்துறை)

உள்ளும் புறம்புங் கசிந்தூற் றெழுநெக் குடைந்துகுதி
கொள்ளுஞ்செந் தேறல் குனிக்கின்ற வாபத்திக் கொத்தரும்ப
விள்ளுங் கமலத்தும் வேத சிரத்தும்விண் மீனைமுகந்
தள்ளுங் கொடிமதிற் பொற்கூடல் வெள்ளி யரங்கத்துமே.

மடக்கு

39. (கட்டளைக் கலிப்பா)

அரங்க மையற்கு வெள்ளிய ரங்கமே
ஆல யம்பிற வெள்ளிய ரங்கமே
உரங்கொள் பல்கல னென்பர வாமையே
உணர்வு ருமையு மென்பர வாமையே
விரும்பு பாடலு மாகவி மானமே
மேவு மானமு மாகவி மானமே
திருந்து தானந் தடமதிற் கூடலே
செயற்கை வெள்ளித் தடமதிற் கூடலே.

40. (விருத்தக் கலித்துறை)

கூடார் புரந்தீ மடுக்கின்ற
துஞ்சென்று கும்பிட்டவோர்
ஏடார் குழற்கோதை யுயிருண்ப
தும்மைய ரிளமூரலே
வாடாத செங்கோல் வளர்ப்பீ
ரெனக்கன்னி வளநாடெனும்
நாடாள வைத்தாளு நகையா
தினிப்போடு நகையாடவே.

41. (கொச்சகக் கலிப்பா)

நகையே யமையுமிந்த நாகரிக நோக்கு
மிகையே யனங்கன் வினைகொளல்வீ ணன்றே
தகையேர் மதுரேசன் றண்டமிழ்நா டன்னீர்
பகையே துமக்கு நமக்கும் பகர்வீரே.

42. (கலிவிருத்தம்)

வீரம் வைத்தவில் வேள்கணை மெய்த்தன
பாரம் வைத்த பசும்புண் பசும்புணே
ஈரம் வைத்த விளமதி வெண்ணிலாக்
காரம் வைத்தென் கடம்பவ னேசனே.

43. (எழுசீர்ச்சந்த விருத்தம்)

கடங்கால் பொருப்பொன் றிடும்போர் வைசுற்றும்
கடம்பா டவிச்சுந் தரரேநும்
தடந்தோள் குறித்திங் கணைந்தே மெனிற்பின்
தரும்பே றுன்மத்தின் பெருவாழ்வோ
தொடர்ந்தே யுடற்றிந் திரன்சா பமுற்றும்
துரந்தா லுமிப்பெண் பழிபோமோ
அடைந்தே மிடைக்கொன் றையந்தா ரெவர்க்கென்
றமைந்தே கிடக்கின் றதுதானே.

ஊர்

44. (அறுசீர்ச்சந்த விருத்தம்)

தான வெங்களி றேடு மிந்திரன் சாப முந்தொலையா
மேனி தந்தகல் யாண சுந்தரர் மேவு வண்பதியாம்
வானி மிர்ந்திட வாடு மொண்கொடி வால சந்திரனும்
கூனி மிர்ந்திட வேறி மிர்ந்திடு கூட லம்பதியே.

கைக்கிளை

45 (மருட்பா)

அஞ்சேன் மடநெஞ் சபிடேகச் சொக்கருட்
செஞ்சே வடிக்கடிமை செய்யார்போற் - றுஞ்சா
தெறிதிரைக் கருங்கட லேய்க்கும்
அறலியற் கூந்தற் காடமர்க் கண்ணே.

46. (கட்டளைக் கலித்துறை)

கண்முத் தரும்பின கொங்கைபொன்
பூத்த கனிபவளத்
தொண்முத் தரும்புமென் பெண்முத்துக்
கேமுத்த முண்டிமயத்
தண்முத் தமைந்த தமனிய
மேதலைச் சங்கம்பொங்கும்
பண்முத் தமிழ்க்கொர் பயனே
சவுந்தர பாண்டியனே.

47. (பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

பாணரு மழலைச் சீறியாழ் மதுரப்
பாடற்குத் தோடுவார் காதும்
பனிமதிக் கொழுந்துக் கவிர்சடைப் பொதும்பும்
பாலித்தாய் பாட்டளி குழைக்கும்
கோணரு வுளைப்பூங் கொத்தலர் குடுமிக்
குறுங்கணெட் டிலைச்சிலை குனித்த
கூற்றுயிர் குடித்தாய்க் காற்றலா மலதென்
கொடியிடைக் காற்றுமா றுளதோ

சேணுருப் பசும்பொற் றசும்பசும் பிருக்கும்
சிகரியிற் றகரநா றைம்பாற்
சேயரிக் கருங்கட் பசுங்கொடி நுடங்கும்
செவ்வியிற் சிறைமயி லகவத்
தூணரு முழுவுத் தோண்மடித் தும்பர்
சுவல்பிடித் தணந்துபார்த் துணங்கும்
தோரண மாடக் கூடலிற் சோம
சுந்தரா சந்த்ரசே கரனே.

48. (நேரிசை யாசிரியப்பா)

கரும்பொறிச் சுரும்பர் செவ்வழி பாடச்
சேயிதழ் விரிக்கும் பொற்பொகுட் டம்புயம்
பாண்மகற் கலர்பொற் பலகை நீட்டும்
கடவுள்செங் கைக்குப் படியெடுப் பேய்க்கும்
தடமலர்ப் பொய்கைத் தண்டமிழ்க் கூடல்
ஒண்ணுத றழீஇய கண்ணுதற் கடவுள்
எண்மர் புறந்தரூஉ மொண்பெருந் திகைக்குத்
தூய்மைசெய் தாங்குப் பானிலா விரிந்த
இரசதங் குயின்ற திருமா மன்றகம்
பொன்மலை கிடப்ப வெள்ளிவெற் புகந்தாய்க்குச்
செம்பொன் மன்றினுஞ் சிறந்தன் றுயினும்
கருந்தாது குயின்றவென் கன்னெஞ் சகத்தும்
வருந்தியும் வழங்கல் வேண்டும்
இருவே றமைந்தநின் னொருபெருங் கூத்தே.

49. (நேரிசை வெண்பா)

தேத்தந்த கொன்றையான் றெய்வத் தமிழ்க்கூடல்
மாத்தந்த வேழ மதமடங்க - மீத்தந்த
மாகவி மானம் வணங்கினமாற் கூற்றெமைவிட்
டேகவி மானமுனக் கேன்.

50. (கட்டளைக் கலித்துறை)

ஏனின் றிரங்குதி யேழைநெஞ் சேவண் டிமிர்கடப்பங்
கானின் றதுவுமொர் கற்பக மேயந்தக் கற்பகத்தின்
பானின்ற பச்சைப் பசுங்கொடி யேமுற்றும் பாலிக்குமால்
தேனின்ற வைந்தருச் சிந்தா மணியொடத் தேனுவுமே.

51. (பதினுன்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

தேன ருதசி லைக்க ரும்புகொ
லைக்க ரும்பொரு வேம்பெனும்
தேம்பு யத்தணி வேம்பி னைக்கனி
தீங்க ரும்பெனு மிவ்வணம்
மான ருதம ழைக்க ணங்கையு
மாறி யாடத் தொடங்குமால்
மாறி யாடுநின் வல்ல பந்தொழ
வந்த பேர்க்கும்வ ருங்கொலோ
கான ருதசு ருப்பு நாண்கொள்
கருப்பு வில்லியைக் காய்ந்தநாட்
கைப்ப தாகை கவர்ந்து கொண்டதொர்
காட்சி யென்ன வெடுப்பதோர்

மீன ருதவ டற்ப தாகைவி
டைப்ப தாகையு டன்கொளும்
வீர சுந்தர மாற மாறடும்
வெள்ளி யம்பல வாணனே.

52. (வேறு)

வாணிலாப் பரப்பு மகுடகோ டீரம்
மறிபுனற் கங்கைநங் கைக்கும்
வையமீன் றளித்த மரகதக் கொடிக்குன்
வாமபா கமும்வழங் கினையால்
பூணுலாங் களபப் புணர்முலை யிவட்குன்
பொற்புயம் வழங்கலை யெமர்போற்
பொதுவினின் றுய்க்கு நடுவின்மை யிடையே
புகுந்தவா றென்கொலோ புகலாய்
தூணுலாம் பசும்பொற் றோரண முகப்பிற்
சூளிகை நெற்றிநின் றிறங்கும்
சுரிமுகச் சுடக்கூன் வலம்புரிச் சங்கம்
தோன்றலு மூன்றுநா ணிரம்பா
நீணிலா வெனக்கொண் டணங்கனுர் வளைக்கை
நெட்டிதழ்க் கமலங்கண் முகிழ்க்கும்
நீடுநான் மாடக் கூடலிற் பொலியும்
நிமலனே மதுரைநா யகனே.

53. (கட்டளைக் கலிப்பா)

மதும லர்க்குழ லீர்பிச்சை யென்றுநம்
மனைதொ றுந்திரி வார்பிச்சை யிட்டபோ
ததிலொர் பிச்சையுங் கொள்ளார்கொள் கின்றதிங்
கறிவு நாணுநம் மாவியு மேகொலாம்

பதும நாறும் பலிக்கலத் தூற்றிய
பச்சி ரத்தம் பழஞ்சோ றெனிற்பினைப்
புதிய துந்நம் முயிர்ப்பலி யேயன்றோ
பூவை பால்கொள் புழுகுநெய்ச் சொக்கர்க்கே.

கிள்ளைவிடு தூது

54. (கட்டளைக் கலித்துறை)

புழுகுநெய்ச் சொக்க ரபிடேகச் சொக்கர்கர்ப் பூரச்சொக்கர்
அழகிய சொக்கர் கடம்ப வனச்சொக்க ரங்கயற்கண்
தழுவிய சங்கத் தமிழ்ச்சொக்க ரென்றென்று சந்ததநீ
பழகிய சொற்குப் பயன்றேர்ந்து வாவிங்கென் பைங்கிளியே.

55. (நேரிசை வெண்பா)

பைந்தமிழ்தேர் கூடற் பழியஞ்சி யார்க்கவமே
வந்ததொரு பெண்பழியென் வாழ்த்துகேன் - அந்தோ
அடியிடு முன் னையர்க் கடுத்தவா கெட்டேன்
கொடியிடமாப் போந்த குறை.

காலம்

மடக்கு

56. (எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

குறுமுகைவெண் டளவளவின் மணந்துவக்குங் காலம்
கொழுநரொடு மிளமகளிர் மணந்துவக்குங் காலம்
மறுகுதொறு நின்றெமர்க ளுருத்திகழுங் காலம்
வரிசிலைகொண் டுருவிலியு முருத்திகழுங் காலம்

சிறுமதிநம் பெருமதியி னுகப்படருங் காலம்
தென்றலிளங் கன்றுமுயி ருகப்படருங் காலம்
நிறையினொடு நாணினொடு மகன்றிரியுங் காலம்
நேசர்மது ரேசர்வரை யகன்றிரியுங் காலம்.

57. (நேரிசை வெண்பா)

அம்மாநம் மேலன்று பட்ட தருட்கூடற்
பெம்மான்மேற் பட்ட பிரம்படியே - இம்முறையும்
எம்மேனி காமநோய்க் கீடழிந்த வாவடிகள்
செம்மேனிக் குண்டாங்கொ றீங்கு.

சித்து

58. (கட்டளைக் கலிப்பா)

குரும்பை வெம்முலை சேர்மது ரேசர்பொற்
கோபு ரத்திற் கொடிகட்டு சித்தர்யாம்
கரும்பை முன்புகல் லானைக் கிடுஞ்சித்தர்
கையிற் செங்கல் பசும்பொன்ன தாக்கினேம்
இருந்த வீடும் வறும்பாழ தாமவர்க்
கெருத்துக் கொட்டிலும் பொன்னேய்ந் திடச்செய்தேம்
அருந்த னந்நமக் கோதன மேயப்பு
ஆட கத்துமற் றுசையவ் வையகத்.

மடக்கு

59. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

ஐய மணிக்கல மென்பணியே
அன்பணி யக்கொள்வ தென்பணியே
மெய்யணி சாந்தமும் வெண்பலியே
வேண்டுவ துங்கொள வெண்பலியே

எய்ய வெடுப்பதொர் செம்மலையே
ஏந்தி யணைப்பதொர் செம்மலையே
வையகம் வாய்த்த வளம்பதியே
வாழ்வது கூடல் வளம்பதியே.

60. (எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

ஏடார் புண்டரிகத் திளமான் முதுபாடல்
எழுதா மறையோடு மிசைமுத் தமிழ்பாடப்
பீடார் கூடல்வளம் பாடா வாடல்செயும்
பெருமான் முன்சென்றுள் சிறுமா னென்சொல்கேன்
பாடா ளம்மனையு நாடா ளெம்மனையும்
பயிலா டண்டலையு முயலாள் வண்டலையும்
ஆடாண் மஞ்சனமுந் தேடா ளஞ்சனமும்
அயிலா ளன்னமுமே துயிலா ளின்னமுமே.

61. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

இன்னியந் துவைப்பச் சங்க
மேங்கிடச் செழிய ரீன்ற
கன்னியை மணந்தே யன்றே
கன்னிநா டெய்தப் பெற்றார்
மின்னிவண் முயக்கும் பெற்றால்
வெறுக்கைமற் றிதன்மே லுண்டோ
கொன்னியல் குமரி மாடக்
கூடலம் பதியு ளார்க்கே.

கார்

62. (விருத்தக் கலித்துறை)

கேளார் புரஞ்செற்ற வின்னுரி
　　தோயக் கிளர்ந்துற்றதோர்
தோளாளர் கூடற் பதிக்கேகு
　　முகில்காள் சொலக்கேண்மினோ
வாளாவொர் மின்னுங்கண் மழைசிந்த
　　வென்சொன் மறுத்தேகன்மின்
தாளாண்மை யன்றே தனிப்பட்ட
　　வூரிற் றனித்தேகலே.

இடைச்சியார்

63. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

கண்டமுங் காமர் மெய்யுங்
　　கறுத்தவர் வெளுத்த நீற்றர்
எண்டரு மதுரை யிற்சிற்
　　றிடைச்சியே ரிடைச்சி யென்பீர்
தொண்டைவா யமுதிட் டென்றன்
　　பாலிங்குத் தோயீர் வாளா
மண்டுமென் னகத்தி லென்னீர்
　　மத்திட்டு மதிக்கின் றீரே.

64. (கட்டளைக் கலித்துறை)

ஈர மதிக்கு மிளந்தென்
　　றலுக்குமின் றெய்யுமதன்
கோர மதிக்குங் கொடுங்கோ
　　ளுளகொடுங் கோன்மைமுற்றும்

தீர மதிக்குஞ்செங் கோன்மையென்
ஞஞ்சில தேவர்மதி
சோர மதிக்குங் கடற்றீ
விடங்கொண்ட சொக்கருக்கே.

65. (வஞ்சி விருத்தம்)
கரிய கண்டங் கரந்தவோர்
நிருபர் கூடலி னெஞ்சிரே
உருவ மும்பெண் ணுருக்கொலாம்
அருவ மென்பதென் ஞவியே.

66. (கலிநிலைத்துறை)
ஆவா வென்னே தென்னவர் கோற்கன் றணிசாந்தம்
நீவா நின்ருய் நின்றில காமா னலமென்னே
கோவாம் வில்லி கொடுந்தனு வுங்கூ னிமிராதால்
மூவா முதலா மதுரையி தன்ருே மொழிவாயே.

வலைச்சியார்

67. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)
மொழிக்கய லாகி வேத முடிவினின் முடிந்து நின்ற
வழிக்கய லாகார் கூடல் வலைவாணர் பெருவாழ் வன்னீர்
கழிக்கயல் விற்பீர் மற்றிக் காசினி யேழு முங்கள்
விழிக்கய லுக்கே முற்றும் விலையென்ப விளக்கிட் டீரே.

68. (நேரிசை வெண்பா)
விற்கரும்பே யொன்றிதுகேண் மென்கரும்பே யன்ஞர்தம்
சொற்கரும்பே முற்றுமலர் தூற்றுமால் - நற்கரும்பை
ஆளார் கடம்பவனத் தையருமற் றென்னீயும்
வாளா வலர்தூற்று வாய்.

69. (கட்டளைக் கலிப்பா)

வால வ்ருத்த குமார னெனச்சில
வடிவு கொண்டுநின் றுயென்று வம்பிலே
ஞால நின்னை வியக்கு நயக்குமென்
நடனங் கண்டும் வியவாமை யென்சொல்கேன்
பால லோசன பாநுவி லோசன
பற்ப லோசன பக்த சகாயமா
கால காலத்ரி சூல கபாலவே
கம்ப சாம்ப கடம்ப வனேசனே.

70. (கலிவிருத்தம்)

கட்டு வார்குழ லீர்கயற் கண்ணிருட்
கிட்ட மாஞ்சொக்க ரைக்கரை யேற்றினீர்
மட்டில் காம மடுப்படிந் தேற்கெனே
கொட்டு வீர்பின் னுங் குங்குமச் சேற்றையே.

71. (நேரிசைவெண்பா)

குங்குமச்சே றுடுங் கொடிமாட வீதியில்வெண்
சங்குமொய்க்குஞ் சங்கத் தமிழ்க்கூடல் - அங்கயற்கண்
அம்மையிடங் கொண்டாரை யஞ்சலித்தே மஞ்சலமற்
றிம்மையிடங் கொண்டார்க் கினி.

மடல்

72. (எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

இன்னீ ரமுதுக் கிடமுங் கடுவுக்
கெழிலார் களனுங் களனு வருளா
நன்னீ ரமுதக் கடலா கியுளார்
நரியைப் பரியாக் கிநடத் தினரால்

அந்நீர் மையின்மிக் கென்னீர் மையெனு
அடன்மா மடன்மா வரமா றுசெயா
மைந்நீ ரளகத் திளமா னேயனீர்
வருவேன் மதுரைத் திருவீ தியிலே.

73. (எழுசீர்ச் சந்தவிருத்தம்)

திருவைப் புணர்பொற் புயமைப் புயல்கைத்
திகிரிப் படையுய்த் தவர்கூடற்
றருமொய்த் தருமைச் சிறைபெற் றனமுத்
தமிழ்வெற் பமர்பொற் கொடிபோல்வீர்
புருவச் சிலையிற் குழைபட் டுருவப்
பொருகட் கணைதொட் டமராடும்
செருவிற் றுலைவுற் றவரைக் கொலுநற்
சிலைசித் தசர்கைச் சிலைதானே.

74. (கட்டளைக் கலித்துறை)

சிலைசிலை யாக்கொண்ட தென்மது
ரேசர் சிலம்பில்வில்வேள்
மலைசிலை யாக்கொண்ட வா னுத
லாய்நின் மருங்குல்சுற்றும்
இலைசிலை யாக்கொண் டிளமானை
யெய்திடு மிங்கிவர்பூங்
குலைசிலை யாக்கொண் டவர்போலு
மாற்செம்மல் கொள்கைநன்றே.

பாண்

75. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

கொங்குரை யாற்றி லிட்டுக்
குளத்தினிற் றேட நீடு
மங்குறேய் முதுகுன் றையர்
மதுரையோ மதியில் பாணு
எங்கையர் மனைக்கண் வைத்தாங்
கெம்மிடைத் தேர்தி மற்றம்
மங்கையர் மனம்போ லன்றே
மகிழ்நர்தம் வாழ்க்கை தானே.

கிள்ளைவிடு தூது

76. (நேரிசை வெண்பா)

வாழிமடக் கிள்ளாய் மதுரா புரிவாழும்
ஊழி முதல்வர்க் குருவழிந்தேன் - ஆழியான்
சேய்தொடுத்த வம்போ திரண்முலையுங் கண்மலரும்
தாய்தொடுத்த வம்போ தலை.

மறம்

77. (எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

தருமுகத்து நிமிர்குடுமி மாடமலி கூடற்
சவுந்தரபாண் டியர்குடியாஞ் சமரினிடை யாற்று
தொருமுகத்தி லொருகோடி மன்னர்மடிந் தொழிந்தார்
உனைவிடுத்த மன்னவன்யா ருரைத்திடுவாய் தூதா

மருமுகத்த நெறிக்குழலெம் மறக்கொடியை வேட்பான்
மணம்பேசி வரவிடுத்த வார்த்தையது சொன்னுய்
திருமுகத்தி லெழுத்திதுவேற் றிருமுடியி லெழுத்தும்
தேர்ந்தறியக் கொண்டுவா சிகையினெடுஞ் சென்றே.

குறம்

78. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

செல்லிட்ட பொழின்மதுரைத் தேவர்மணந்
தடாதகா தேவிக் கன்று
சொல்லிட்ட குறமகள்யான் றம்மலுநல்
வரத்தேகாண் சுளகி லம்மை
நெல்லிட்ட குறிக்குநீ நினைந்ததொரு
பொருளதுநித் திலக்கச் சார்க்கும்
வல்லிட்ட குறியினெடும் வளையிட்ட
குறியுளதோர் வடிவு தானே.

79. (சந்தக் கலித்துறை)

வடகலை யலபல கலையொடு தமிழ்வள ருங்கூடல்
விடவர வரையினர் திருமுனி தொருவர்வி ளம்பாரோ
குடதிசை புகையெழ வழலுமிழ் நிலவுகொ ழுந்தோடப்
படவர வெனவெரு வருமொரு தமியன்ப டும்பாடே.

80. (கட்டளைக் கலித்துறை)

பாட்டுக் குருகுந் தமிழ்ச்சொக்க நாதர் பணைப்புயமே
வேட்டுக் குருகுமெய்ந் நாணும்விட் டாள்வண்டு மென்கிளியும்
பேட்டுக் குருகும்விட் டாளென்செய் வாளனல் பெய்யுமிரு
கோட்டுக் குருகு மதிக்கொழுந் துக்கென் குலக்கொழுந்தே.

மேகவிடு தூது

81. (எழுசீர்ச் சந்தவிருத்தம்)

ஏமவெற் பென்றுகயி லாயவெற் பென்றுமல
யாசலத் தென்று முறைவார்
கோமகட் கன்பர்மது ரேசர்முச் சங்கம்வளர்
கூடலிற் சென்று புகலீர்
தாமரைக் கண்டுயிலு மாலெனச் சந்தமலி
சாரலிற் றுஞ்சு முகில்காண்
மாமதிப் பிஞ்சுமிரை தேர்குயிற் குஞ்சுமுயிர்
வாய்மடுத் துண்டொ ழிவதே.

சம்பிரதம்

82. (சந்தவிருத்தம்)

மட்டறுக டற்புவிய னைத்துமொரி மைப்பினின்ம
றைத்துடன்வி டுத்தி டுவனேற்
றெட்டுவரை யைக்கடலை முட்டியுள டக்கிடுவன்
இத்தனையும் வித்தை யலவாற்
றுட்டமத னைப்பொடிப டுத்திமது ரைக்குளுறை
சொக்கர்குண மெட்டி னெடுமா
சிட்டர்கடு தித்திடும கத்துவம னைத்துமொரு
செப்பினுள டக்கி டுவனே.

83. (நேரிசை வெண்பா)

அடுத்த பதஞ்சலியா ரஞ்சலியா நிற்ப
எடுத்த பதஞ்சலியா ரேனும் - தடுத்தவற்கா
மாறிக் குனித்தார் மலைகுனித்தென் மாமதனார்
சீறிக் குனித்தார் சிலை,

84. (எழுசீர்ச் சந்தவிருத்தம்)

சிலேயோ கரும்புபொரு கணையோ வரும்புசிவ
சிவவா வியொன்று முளதோ
இலேயோ வறிந்திலமிம் மதனுண் மையென்புகல்வ
திதுவே தவம்பி றிதெனும்
முலேயே யணிந்தமுகிற் நகையீ ரொர்பெண்கொடியின்
முலேயோ டுமுன்கை வளேயால்
மலேயே குறைந்திடுத மிருதோள் குழைந்துறைநம்
மதுரே சர்தந்த வரமே.

உருவெளிப்பாடு

85. (கட்டளேக் கலித்துறை)

வரும்புண்ட ரீக மிரண்டாலொர்
கல்லுமென் வன்னெஞ்சமாம்
இரும்புங் குழைத்த மதுரைப்
பிரான்வெற்பி லேழ்பரியோன்
விரும்புந் தடமணித் தேர்வல
வாவெஞ் சுரமிதன்றே
கரும்புங் கனியு மிளநீரும்
பாரெங்குங் கண்களினே.

86. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

கருவிட்ட காடெறிந்து கடம்பவனத்
திருப்பீர்நும் கடுக்கைக் காட்டின்
மருவிட்ட கொள்ளே வெள்ள மடுப்படிந்து
மூண்டெழுமால் மதித்தீக் கெட்டேன்

செருவிட்ட விழிமடவார் வாயிட்டுச்
சுடுவதல்லாற் செங்கை யிட்டும்
எருவிட்டு மூட்டிடநீர் விறகிட்டு
மூட்டியவா என்சொல் கேனே.

87. (கலி நிலைத்துறை)

என்போ டுள்ளமு நெக்குரு கப்புக் கென்போல்வார்க்
கன்போ டின்பு மளித்தருள் கூடலெம் மடிகேளோ
தன்போற் காமன் சாப முடித்தாற் ருழ்வுண்டே
முன்போர் காமன் சாப மனைத்து முடித்தாய்க்கே.

88. (நேரிசை யாசிரியப்பா)

முட்டாட் பாசடை நெட்டிதழ்க் கமலத்
திரைவர வுறங்குங் குருகு விரிசிறைச்
செங்கா ஞரைக்குச் சிவபதங் கிடைத்தெனப்
பைம்புனன் மூழ்கிப் பதும பீடத்
தூற்றமி ருமு முலப்பில் பஃறவம்
வீற்றுவீற் றிருந்து நோற்பன கடுக்கும்
குண்டுநீர்ப் பட்டத் தொண்டுறைச் சங்கமும்
வண்டமிழ்க் கடலின் றண்டுறைச் சங்கமும்
முத்தகம் பயின்று காவியங் கற்றுச்
சித்திரப் பாட்டிய றேர்ந்தன செல்லும்
தடம்பணை யுடுத்த தண்டமிழ்க் கூடல்
இடங்கொண் டிருந்த விமையா முக்கட்

கருமிடற் றொருவநின் றிருவடி வழுத்துதும்
தாய்நலங் கவருபு தந்தையுயிர் செகுத்தாங்
கிருபெருங் குரவரி னொருபழி சுமந்த
புன்றொழி லொருவற்குப் புகலின்மை தெரீஇ
அன்றருள் சுரந்த தொன்றோ சென்றதோர்
வலியாற் கருள்வதூஉ நோக்கி
எளியார்க் கெளியைமற் றென்பது குறித்தே.

89. (எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

குறுமுயலுஞ் சிலகலையு மிழந்தொருமா னுயிரைக்
கொள்ளைகொள்ள வெழுந்தமதிக் கூற்றே யாற்றுச்
சிறிதுயிலும் பெருமூச்சுங் கண்டுமிரங் கலையாற்
றெறுமறலி நீயேயித் தெண்ணி லாவும்
எறியுநெடும் பாசமுமே யுடலுமறக் கூனி
இருணிறமு முதிர்நரையா லிழந்தாய் போலும்
நறுநுதலா ரென்கொலுனை மதுரேசர் மிலைச்சும்
நாகிளவெண் டிங்களென நவில்கின் றாரே.

90. (பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

நவ்வி யங்கண் மானு மானு
மினிது கந்தி டங்கொள்வார்
நஞ்ச மார்ந்தென் னெஞ்ச மார்ந்து
நனிக ளங்க றுத்துளார்
கைவி ளங்கு குன்று மன்றுங்
கோவி லாக்கு னித்துளார்,
கன்னி நாடர் மதுரை வாணர்
கயிலை வெற்பர் வெற்பனீர்

கொவ்வை வாய்வி ளர்ப்ப மைக்க
ருங்க ணுஞ்சி வப்பவே
குளிர்த ரங்க வைகை நீர்கு
டைந்து டன்றி ளைத்திராற்
பைவி ரிந்த வல்கு லீர்நும்
மன்னை மார்கள் சங்கையிற்
படில வர்க்கு வீணி னீவிர்
பரிக ரித்தல் பாவமே.

91. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)
பாமிக்குப் பயின்மதுரைப் பரஞ்சுடரே
யொருத்திகயற் பார்வை மட்டோ
காமிக்கு மடந்தையர்கட் கயலெல்லா
முமையடைதல் கணக்கே யன்றே
மாமிக்குக் கடலேழும் வழங்கினீ
ரொருவேலை மகனுக் கீந்து
பூமிக்குட் கடலைவறி தாக்கினீர்
பவக்கடலும் போக்கி னீரே.

92. நீரோடு குறுவெயர்ப்பு நெருப்போடு
நெட்டுயிர்ப்பும் நெடுங்கண் ணீரிற்
பீரோடு வனமுலையுங் குறையோடு
நிறையுயிரும் பெற்று ளன்றே
காரோடு மணிகண்டர் கடம்பவனச்
சொக்கர்நறை கமழ்பூங் கொன்றைத்
தாரோடு மனஞ்செல்லத் தளையோடுந்
தான்செல்லாத் தமிய ளானே.

93. (பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

தமரநீர்ப் புவன முழுதொருங் கீன்றாள்
தடாதகா தேவியென் றொருபேர்
தரிக்கவந் ததுவுந் தனிமுத லொருநீ
சவுந்தர மாறனா னதுவும்
குமரவேள் வழுதி யுக்கிர னெனப்பேர்
கொண்டதுந் தண்டமிழ் மதுரம்
கூட்டுணா வெழுந்த வேட்கையா லெனிலிக்
கொழிதமிழ்ப் பெருமையா ரறிவார்
பமரம்யாழ் மிழற்ற நறவுகொப் புளிக்கும்
பனிமலர்க் குழலியர் பளிக்குப்
பானிலா முன்றிற் றூநிலா முத்தின்
பந்தரிற் கண்ணிமை யாடா
தமரர்நா டியரோ டம்மனை யாட
ஐயநுண் ணுசுப்பள வலவென்
றமரரு மருளுந் தெளிதமிழ்க் கூடல்
அடலரா வலங்கல்வே ணியனே.

94. (அறுசீர்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

அடுத்தங் குலவாக் கோட்டைசுமந்
தளித்தீ ரொருவற் கதுநிற்கத்
தொடுக்குங் கணைவே டனக்குலவாத்
தூணி கொடுத்தீர் போலுமால்
எடுக்குங் கணையைந் தெய்தகணை
எண்ணத் தொலையா வென்செய்கேன்
திடுக்கங் கொளமால் சிலைமதனைச்
சினத்தீர் கடம்ப வனத்தீரே.

95. (எழுசீர்ச் சந்தவிருத்தம்)

கடமுடையு நறுநெய்க்குண் முழுகியெழு வதையொத்த
 கரட்மத கரிபெற்ருேர் பிடியேபோல்
மடவநடை பயில்பச்சை மயிலையொரு புறம்வைத்த
 மதுரையழ கியசொக்கர் வரைவேலோய்
நடையுமெழு துவைநிற்கு நிலையுமெழு துவைசொற்குள்
 நலமுமெழு துவைசித்ர ரதிபோல்வாள்
இடையுமெழு துவைமுற்று மிலதொர்பொரு ளையுமொக்க
 எழுதிலெவ ருனையொத்த பெயர்தாமே.

96. (அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

மேதகைய பலகலைபோர்த் தறம்வளருந்
 தமிழ்க்கூடல் விகிர்த கேண்மோ
ஏதமினின் றிருவுருவொன் றீருருவாய்
 நின்றதினும் இறும்பூ தந்தோ
போதலர்பைந் துழாய்ப்படலைப் புயல்வண்ணத்
 தொருவனிரு பூவை மார்க்குக்
காதலனுய் மற்றுனக்கோர் காதலியாய்
 நிற்பதொரு காட்சி தானே.

97. (நேரிசை வெண்பா)

காண்டகைய செல்வக் கடம்பவனத் தானந்த
தாண்டவஞ்செய் தாண்டவர்நீர் தாமன்றே - பூண்டடியர்
உள்ளத் திருப்பீரெம் முள்ளத்தை யும்முமதா
மெள்ளத் திருப்பீர் மிக.

98. (கட்டளைக் கலித்துறை)

மிக்கார் முகத்தருள் கூடற் பிரான்விட நாண்டுவக்காக்
கைக்கார் முகத்தன்ன தேர்வல வாகை பரந்துசெலும்
இக்கார் முகக்க வெழுந்தகொல் லாமெம தாவியென்னத்
தக்கார் முகத்தடங் கண்ணீ ருகாந்த சலதியையே.

99. (எழுசீர்ச் சந்தவிருத்தம்)

சலராசி தங்கு கணையேவு மொய்ம்பர்
சரணார விந்த மிசையே
மலராகி டந்த நயனார விந்தர்
மதுரேசர் முன்பு புகலார்
சிலராவி யின்றி யுடலேசு மந்து
திரிவார்கள் வெந்து விழவே
புலராத கங்கு லிடையேயொ ரங்கி
புகையாது நின்றெ ரிவதே.

100. (பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி
யாசிரிய விருத்தம்)

தேன்வ ழங்குக டுக்கை யார்கரு
மான்வ ழங்குமு டுக்கையார்
திருவி ருந்தவி டத்தி னாருள்
கருவி ருந்தந டத்தினார்
மான டங்கிய வங்கை யார்சடைக்
கான டங்கிய கங்கையார்
வைகை யொன்றிய கூட லாரிவள்
செய்கை யொன்றையு நாடலார்

கான வேயிசை கொல்லு மாலுற
வான வாய்வசை சொல்லுமால்
கன்றி யன்றிலி ரங்கு மாலுயிர்
தின்று தென்றனெ ருங்குமால்
தீநி லாவனல் சிந்து மாற்கொல
வேனி லான்மெல மூந்துமால்
தினமி டைந்திடை நொந்தபோன்
மகண் மனமு டைந்தது ணர்ந்துமே.

ஊர்

101. (அறுசீர்ச் சந்தவிருத்தம்)

உடையதொர் பெண்கொடி திருமுக
மண்டலம் ஒழுகுபெ ருங்கருணைக்
கடலுத வுஞ்சில கயல்பொரு
மொய்ம்புள கடவுணெ டும்பதியாம்
புடைகொள் கருங்கலை புனைபவள்
வெண்கலை புனையுமொர் பெண்கொடியா
வடகலை தென்கலை பலகலை
யும்பொதி மதுரைவ ளம்பதியே.

102. (பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

வள்ளைவாய் கிழித்துக் குமிழ்மறிந் தமர்த்த
மதரரிக் கண்ணியு நீயும்
மழலைநா றமுதக் குமுதவாய்க் குழவி
மடித்தலத் திருத்திமுத் தாடி
உள்ளநெக் குருக வுவந்துமோந் தணைத்தாங்
குகந்தனி ரிருத்திரா லுலகம்

ஒருங்குவாய்த் தீருக் கொருதலைக் காமம்
உற்றவா வென்கொலோ வுரையாய்
வெள்ளிவெண் ணிலவு விரிந்தகோ டீரம்
வெஞ்சுடர்க் கடவுளுங் கிடைத்து
வீற்றிருந் தனைய விடுசுடர் மகுட
மீக்கொளூஉத் தாக்கணங் கனையார்?
கள்ளவாட் கருங்கண் ணேறுகாத் திட்ட
காப்பென வேப்பலர் மிலைச்சும்
கைதவக் களிறே செய்தவக் கூடற்
கண்ணுதற் கடவுண்மா மணியே.

103. (நேரிசை யாசிரியப்பா)

கட்புலங் கதுவாது செவிப்புலம் புக்கு
மனனிடைத் துஞ்சி வாயிடைப் போந்து
செந்நா முற்றத்து நன்னடம் புரியும்
பலவேறு வன்னத் தொருபரி யுகைத்தோய்
புட்கொடி யெடுத்தொரு பூங்கொடி தன்னொடு
மட்கொடி தாழ்ந்த வான்கொடி யுயர்த்தோய்
ஓரே ழாழி சீர்பெறப் பூண்டு
முடவுப் படத்த சுடிகையுட் கிடந்து
நெடுநிலை பெயரா நிலத்தே ரூர்ந்தோய்
மீனவர் பெருமான் மானவேல் பிழைத்தாங்
கெழுபெருங் கடலு மொருவழிக் கிடந்தென
விண்ணின் றிறங்குபு விரிதிரை மேய்ந்த
கொண்மூக் குழும்பு கொலைமதக் களிற்றொடும்
வேற்றுமை தெரியாது மின்னுக்கொடி வளைத்தாங்

காற்றல்கொ டுற்றபா கலைத்தனர் பற்றத்
திரியமற் றெம்மைத் தீச்சிறை படுக்கெனப்
பருதிவே லுழவன் பணித்தனன் கொல்லென
மெய்விதிர்த் தலறுபு வெரீஇப்பெயர்ந் தம்ம
பெய்முறை வாரிப் பெரும்பெய லல்ல
நெய்பா றயிர்முதற் பல்பெய றலைஇப்
பெருவளஞ் சுரந்த விரிதமிழ்க் கூடல்
இருநில மடந்தைக் கொருமுடி கவித்தாங்
கிந்திர னமைத்த சுந்தர விமானத்
தருள்சூற் கொண்ட வரியிளங் கயற்கண்
மின்னுழை மருங்குற் பொன்னெடும் பொலிந்தோய்
துரியங் கடந்த துவாத சாந்தப்
பெருவெளி வளாகத் தொருபெருங் கோயிலுள்
முளையின்று முளைத்த மூல லிங்கத்
தளவையி னளவா வானந்த மாக்கடல்
நின்பெருந் தன்மையை நிகழ்த்துதும் யாமென
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மதிநலங் கொளினே
பேதைமைப் பாலரே பெரிது மாதோ
வேத புருடனும் விராட்புரு டனுமே
இனையநின் றன்மைமற் றெம்ம னோரும்
நினையவுஞ் சிலசொற் புனையவும் புரிதலின்
வாழிய பெருமநின் றகவே
வாழியெம் மன னு மணிநா வும்மே.

மதுரைக் கலம்பகம்

முற்றிற்று

சிவாயநம

குறிப்புரை

1. புந்தி - உள்ளம். தடம் - இடம். களிறு - யானை. புளிறு -'பிளிறும். தந்தி - யானைமுகக் கடவுள். உதவு - உதவுவாய். என் - ஏன்.

2. ஆழி - கடல். சுரி - மடிப்பு. மருங்கு அசைஇ - இடையில் உடுத்து. பணி - பாம்பு. சென்னி - தலை. பைந்தொடி என்றது பூமிதேவியை. தேம்தத்தும் - தேன் வழியும். கஞ்சம் - தாமரை. திருந்திழை என்றது திருமகளை. மனைக்கிழவன் என்றது திருமாலை. குறங்கு - துடை.

தாழிசை: 2. தெரியல் - மாலை. கண்ணி - தலையிற் சூடும் மாலை. மிலைச்சினை - சூடினாய். 3. வானேறு - இடி. சிலபுள் - அன்னமும் கருடனும். மீனேறு - மீன் வரைந்த கொடி. ஆனேறு - விடைக் கொடி. 4. சுருதி - வேதம். வய - வலி. பரி - குதிரை. கனவட்டம் - பாண்டியர்களின் குதிரை. 5. விண்ணாறு - கங்கை.

அராகம்: 3. குறி - பெயர்.

தாழிசை: 2. அரும்பு இட்டு. அன்னை - பிட்டு வாணிச்சி. 3. மொய்வளை என்றது உமையை. 4. ஒருத்தி என்றது உமையை.

சுரிதகம்: பீர் - பசலை. கட்செவி - பாம்பு. மடங்கல் - சிங்கம். பழிச்சுதும் - புகழ்வோம். செம்மாப்பு - இறுமாப்பு.

3. கூடல் - மதுரை. மண் துழாய் உண்டான் - திருமால் (துழாய் - துழாவி).

4. முண்டகம் - தாமரை. கண்டகம் - முள். தாளது - தண்டையுடையது. நடமுண்டகம் - நடனமாடும் திருவடியை. உண்டிலை - இல்லை. கந்தரம் - கண்டம்.

5. பள்ளை - பருத்த. ஆனேறு - திருமாலாகிய இடபம். முடைத்தலை - பிரமகபாலம்.

6. கூற்று - யமன். உயிரொன்றில்லை - உயிரென்பது ஒன்றில்லை.

7. பின்நின்று - வழிபட்டு. வெண் பொன் மன்று - வெள்ளியம்பலம். பசும்பொன்மன்று - பொன்னம்பலம். புறங்காடு - மயானம்.

8. செட்டு - வியாபாரம். பொலம் - பொன்.

9. அசைஇ - கட்டி. பாண்டரங்கம் - திரிபுரம் எரித்த காலத்தில் சிவபெருமான் ஆடிய கூத்து. மட்டு - தேன். நீபவனம் - மதுரை. விரும்பு அரவத்தானே. பரவத் தனைத்தானே தரும்.

10. இருகனி - உமாதேவியும் கங்கையும். முற்றி - சூழ்ந்து.

11. உண் அமுதம் - உண்ணும் உணவு. இதழி - கொன்றை. இந்தா - இதோ. நிலம் மேவு - நிலத்தில் உயிர் வாழ்ந்திரு. மந்தாநிலம் - தென்றல்.

12. அளி - வண்டு. அகடு - வயிறு. முகடு - வானத்தின் உச்சி. வணங்க - வணைத்து. வலயம் - தோள்வளை. மதுகை - வலிமை. அணங்கவர் - பேய் மகளிர். துணங்கை - ஒருவகைக் கூத்து. உழுவை - புலி. எயிறு - பல். அயில்தரு - உண்ட. குருதி - இரத்தம். மடங்கல் - நரசிங்கம். புகலியர் குரிசில் - சம்பந்தர். கறுவி - கோபித்து. பாணன் - ஏமநாதன். கிழவி - பிட்டு வாணிச்சி. செழியர் - பாண்டிய வரசன். மதுரம் - இனிமை. இளமதலை - முருகன். குமரி - தடாதகைப்பிராட்டியார்.

13. ஏய் இடை - போன்ற இடை. கன்னல் செந்நெல் - கரும்பு போன்ற செந்நெற் பயிர். பண்ணை - மருதநிலம்.

14. காயம் - புண்; உருவத் திருமேனி.

15. மணந்தவர் - கலந்தவர். தாமம் - (கொன்றை) மாலை. தந்தைதாள் எறிந்தார் - சண்டேசர்.

16. எறி வேல் இரண்டு என்றது கண்களை. வெறி - நறுமணம். அனீர் - ஒப்பவரே. நூபுரம் - சிலம்பு. மருங்குல் - இடை.

17. பொன் - உமை. யானை - நகில். தேர்ப்பரப்பு - அல்குல். வில் - புருவம். வாட்படை - கண்கள்.

18. பொறை யாற்றும் - சுமக்கும். சினகரம் - கோயில். ஓரானை முனைப்போர்க்கு - சைனர்கள் விடுத்த யானையைக் கொல்வதற்கு. ஒரு கணை - நரசிங்காத்திரம். எய்திடீர் - அடைவீராக.

19. இளையாள் - தலைவி. மெய்யாத - மெய் ஆகாத. வீடாத - அழியாத. வீழார் - முத்தியடைந்தவர். வீழ - விரும்ப. செய்யாள் - திருமகள்.

20. ஆறு - கங்கை. அலரி - பூ. சிலை - வில். சமர் - போர்.

21. அன்னாய் - தலைவியே. அண்ணல் - தலைவன்.

22. கூடலார் - மதுரையில் இருப்பவர். உடன் கூடலார் - என்னோடு சேர மாட்டார்.

23. பதி - ஊர். கொம்பு - உமை.

24. கொம்மை - நகில். குவடு - மலை. கலன் - அணிகலன். மருங்கு - இடை.

25. தேறல் - கள். பலம் - பயன்; பழம். ஏடு - பனையேடு. வீடு - முத்தி; குடியிருக்கும் வீடு. தரவற்று - தரும் வன்மையுடையது. எழுதாததொர் திருமந்திரம் - கள்; உபதேசிப்பதற்குரிய மந்திரம்.

26. பதம் - நிலைமை. வேள் - மன்மதன். கணை - அம்பு.

27. புதர் - தேவர். அங்கம் - எலும்பு. அம்பு - நீர்; கங்கை. தரங்கம் - அலை. மாயவர் ஆகம் - திருமாலின் மேனியை. மாய வராகமே - மாயும்படி வராகத்தின். எயிறு - தந்தம். பல் நகர் ஆசி - பல வீடுகளில் கூறும்

ஆசி. பன்னக ராசி - பாம்பின் கூட்டம். ஐயர்கள் தம் பவனத்தை - தேவர்களுடைய உலகத்தை. கடம்ப வனத்தை - மதுரையை.

28. கடம் கரைக்கும் வெற்பில் - யானையைப் போல. புயம் கூட்டம் கொடாவிடில். வேள் - மன்மதன். சிலை - வில். நாட்டு அம்புயம். அம்புயம் - தாமரையாகிய அம்பு. நமன் - யமன்.

29. கால நஞ்சு - ஆலகாலம் என்னும் விஷம். அம்பாவை செய்வார் - அழகிய பாவையைப் போலச் செயலற்றிருப்பவளாகச் செய்வார். ஏதுஆம் - என்ன பயனுண்டாம்.

30. ஆவம் - அம்பறுத்தூணி. கணை - அம்பு. சமன் - இயமன். சமனன்று - ஒப்பு அல்லன். ஓவம் - ஓவியம்.

31. இரங்கு - ஒலிக்கும். புள்ளீரே - பறவைகளே.

33. முண்டம் - நெற்றி. கடை - வாயில்கள் தோறும்.

34. பங்கயம் - தாமரை. தடம் - தடாகம்.

35. களிறு - பன்றியாகிய திருமால். வெளிறும்படி - நாணமடையும்படி. இருளி - பன்றி. மாக்குருளை - கரிய பன்றிக் குட்டிகள். மணந்தருளி - பொருந்தி. குழகர் - இறைவர். கங்குல் - இரவு. அற - முழுவதும். வெளி றியது - விளர்த்தது.

36. பயந்தவர் - பெற்றோர். உலகரிடு நாமம் - கொற் றியார்.

37. கள்ளத்திருக்கு ஒயில் - கள்ளமாகிய மாறுபாடு நீங்கினால்.

38. தேறல் - தேன்-சிவபெருமான். பத்திக்கொத்து- பக்தியின் தொகுதி. கமலம் - அடியார் இதய கமலம்.

39. வெள்ளியரங்கம் - வெள்ளியம்பலம். பிற எள்ளி யர் அங்கம் - பிற பொருள்களை வெறுத்தவருடைய மனம்.

என்பு அரவு ஆமை. என் பரவாமை - எனது துதியா திருக்கும் தன்மை. மானம் மாகவி - பெருமையுடைய திருப் பாசுரங்கள். மாக விமானம் - இந்திர விமானம். தடமதில் கூடல் - பெரிய மதில்களையுடைய மதுரை. வெள்ளித் தடமதில் - கைலாயத்தில். கூடல் - இருத்தல்.

40. கூடார் - பகைவர். கோதை - தலைவி. இளமூரல் - புன்னகை. கன்னிவள நாடு - பாண்டி நாடு. வைத்தாள் - தடாதகைப் பிராட்டியார். நகையாட - சிரிப்பீராகுக.

41. அமையும் - போதுமானது. அனங்கன் - மன்மதன். அன்னீர் - போன்றவர்களே. பகர்வீர் - சொல்லுவீர்.

42. நிலா ஆகிய காரம் வைத்ததனுற் பயன் என்ன? புண்ணுக்குக் காரம் வைத்தால் ஆறும். நீர் காரம் வைத்தும் பயனில்லை.

43. கடங்கால் பொருப்பு - யானை. கடம்பாடவி - மதுரை. அடைந்தேமிடை - அடைந்த எங்களுக்குள்.

44. தானம் - மதம். வாலசந்திரன் - பிறை.

45. ஏய்க்கும் - ஒக்கும். ஆடு அமர்க்கண் - வெற்றியையும் அமர்த்தலையும் உடைய கண்.

46. முத்து - துளி. பொன் - பசலை. பவளத்து - வாயில். ஒண்முத்து - பல். முத்தமுண்டு - விடுதலையுண்டு. இமயத்தண் முத்து - உமை.

47. சடைப் பொதும்பு - சடையாகிய காடு. அளி - வண்டு. கோண் - வளைவு. நெட்டிலைச் சிலை - கரும்புவில். கூற்று - இங்கு மன்மதன். கொடியிடை - தலைவி. சிகரி - கோபுரம். தகரம் - மயிர்ச்சாந்து. ஐம்பால் - கூந்தல். பசுங்கொடி - மகளிர். செவ்வியின் - அழகைப் போல. அகவ - ஆட. சுவல் - பின் கழுத்து. அணந்து - அண்ணந்து.

48. சுரும்பர் - வண்டு. செவ்வழி - ஒருபண். பாண்மகற்கு - பாணபத்திரனுக்கு. எண்மர் - எட்டுத் திக்குப்

பாலகர். புறந்தரூஉம் - காக்கும். திகை - திசை. இரசதம் - வெள்ளி. உகந்தாய்க்கு - விரும்பிய உனக்கு. சிறந்தன்று - சிறந்தது. கருந்தாது - இரும்பு. இருவேறு கூத்து - இயல்பாகிய கூத்தும், மாறியாடிய கூத்தும்.

49. மாத்தந்தம் வேழம் - பெரிய கொம்பையுடைய யானை. மாக விமானம் - இந்திர விமானம். கூற்று - இயமனே. எமைவிட்டு ஏகு. அபிமானம் - (உயிரைப் பிரிக்கும் தொழிலில் உள்ள) பற்று.

50. ஏன் நின்று. கற்பகம் - சோமசுந்தரக் கடவுள். தேனு - காமதேனு.

51. கொலைக்கு அரும்பு - கொலை செய்தற்குத் தோன்றிய. மாறியாட - இயல்புக்கு மாறாகப் பேச. வல்லபம் - வன்மை. கான் - வாசனை. சுருப்பு - சுரும்பு - வண்டு. கருப்பு வில்லி - மன்மதன். பதாகை - கொடி.

52. மகுட கோடீரம் - முடியாகிய சடை. வாம பாகம் - இடப்பாகம். பொதுவில் - மன்றத்தில்; நடுவு நிலைமையில். நின்றாய்க்கு - நின்ற உனக்கு.

53. பதுமநாறும் பலிக்கலம் - பிரம கபாலம். பூவை பால் கொள் - உமாதேவியாரை ஒரு பாகத்திற் கொண்ட.

54. சந்ததம் - எப்பொழுதும். தேர்ந்து - ஆராய்ந்து.

55. அவமே - வீணாக. கொடி இடமாப் போந்த குறை - காக்கை இடமாகச் சென்ற துந்நிமித்தமாகிய குறை; (உமை இடப்பாகத்தில் அமைந்த குறை).

56. தளவு - முல்லை. அளவுஇல் மணம் துவக்கும்; மணந்து உவக்கும். உருத் திகழும். உருவிலி - காமன். உருத்து இகழும் - கோபித்து இகழும். உகப்பு அடரும் - மகிழ்ச்சியை அழிக்கும். உயிர் உகப்படரும். (உக - போகும்படி). அகன் திரியும் - மனம் வேறுபடும். அகன்று இரியும். (இரியும்-நீங்கும்).

58. வறும் பாழ் - சிதாகாயம். ஓதனம் - சோறு. ஆடகம் - பொன்; ஆடுகின்ற நடனசாலை.

59. என்பு அணி; (என்பு - எலும்பு). என் பணி. சாந்தம் - சந்தனம். வெண்பலி - திருநீறு. எண்பலி - எளிமையான பிச்சை. செம்மலை - செம் பொன்னாலாகிய மேருமலை. செம்மலை - முருகக் கடவுளை. வாய்த்தவள் அம்பதி - உமாதேவியின் அழகிய கணவர். வளம்பதி - வளம் பொருந்திய நகரம்.

60. ஏடு - இதழ். புண்டரிகம் - வெண்டாமரை. இளமான் - கலைமகள். பீடு - பெருமை. பாடா - பாடி. சிறுமான் - தலைவி. அம்மனை - அம்மானைப் பாட்டு. எம்மனை - எம் வீடு. தண்டலை - சோலை. வண்டலை - விளையாடுதலை.

61. இன்னியம் - இனிய இசைக்கருவிகள். துவைப்ப - ஒலிக்க. செழியர் - பாண்டியர். கன்னி - தடாதகைப் பிராட்டி. கன்னிநாடு - பாண்டிநாடு. மின் இவள் - மின்னல் போன்ற இத்தலைவி. வெறுக்கை - செல்வம். குமரி மாடக்கூடல் - அழியாமையுடைய மதுரை.

62. நாரி - நாண். தோளாளர் - தோளையுடைய சிவபெருமான். மின் என்றது தலைவியை. ஏகன்மின் - செல்லாதீர். தாளாண்மை - முயற்சி. தளைப்பட்டவூர் - மதுரை.

63. காமர் - அழகு. தோயீர் - பேசுவீர். மத்து இட்டு - மயக்கத்தை உண்டாக்கி. மதிக்கின்றீர் - வருத்துகின்றீர்.

64. கோரமதி - கொடுமையுடைய புத்தி. தீர மதிக்கும் - நீங்கும்படி வருத்தும். மதிக்கும் கடல் - கடைந்த பாற்கடல்.

65. கரந்த - மறைத்த. நெஞ்சிரே - நெஞ்சே.

66. தென்னவர் கோற்கு - கூன் பாண்டியனுக்கு. அணிசாந்தம் - பூசிய திருநீறு. நீவாநின்றாய் - பூசுகிறாய். காமானலம் - காமவெப்பம். வில்லி - காமன்.

67. வழிக்கு அயல் ஆகார். வலைவாணர் - வலைஞர். கழிக் கயல் - கழியிலுள்ள மீன்கள். விழிக் கயல் - விழியாகிய மீன்கள்.

68. மென் கரும் பேய் அன்னார். சொற்கரும்பு - சொல்லாகிய கரும்பு. நற்கரும்பு - தலைவி. வாளா - வீணே. அலர் தூற்றுவாய் - பழிமொழிகளைப் பேசுவாய்.

69. வம்பிலே - வீணாக. என் நடனம் - பிறந்து பிறந்து பலமுறை பாலனாகவும் குமரனாகவும் விருத்தனாகவும் ஆகும் என் ஆடல். பாலலோசன - நெற்றிக்கண் உடையவரே. பானுவிலோசன - சூரியனாகிய கண்ணையுடையவரே. பற்பலோசன - தாமரை போன்ற கண்ணுடையவரே.

70. வார் - நீண்ட. மடுப்படிந்தேற்கு - மடுவில் விழுந்த என்னை. எனே - ஏன்.

71. அம்மை இடம் கொண்டாரை. அஞ்சலம் - அஞ்சமாட்டோம். மற்றிம்மையிடம் - மற்று இ மயிடம்; (மயிடம் - மஹிஷம்).

72. இன்நீர் அமுதுக்கு - இனிய இயல்பையுடைய உமாதேவிக்கு. இடமும் - இடப்பாகத்தையும். கடு - விஷம். களன் - கழுத்து. களனா - இடமாக. அருளா - அருளி. மிக்கு - மிக்கது. அடல்மா - கொல்லும் குதிரையாக. மடன்மா - பனைமடலாகிய குதிரை. மாறுசெயா - வேறுபடுத்தி. மைந்நீரளகம் - கரிய கூந்தல்.

73. மைப்புயல் - திருமால். திகிரி - சக்கரம். உய்த்தவர் - கொடுத்தவர். தரு மொய்த்து அருமைச்சிறை பெற்றன - மரங்கள் மொய்த்தலால் சிறகு பெற்றாற்போன்ற. செரு - போர். தொலைவுற்றவர் - தோற்றவர். கொலும் - கொல்லும். சித்தசர் - மன்மதன்.

74. சிலை சிலையா - மலையை வில்லாக. மலைசிலை - போர்செய்யும் வில்லாக. மருங்குல் - இடை. சுற்றும்

இலை - உடுக்கும் தழை. பூங்குலை சிலையாக் கொண்டவர் - பூங் கொத்தை வில்லாகக் கொண்ட காமன். செம்மல் - தலைவன்.

75. கொங்குரை-பொன். முதுகுன்று - விருத்தாசலம்.[6] எங்கையர் மனைக்கண் - பரத்தையர் வீட்டில். வைத்து - (தலைவனை) இருக்கச்செய்து. தேர்தி - தேடுகின்றாய். மகிழ்நர் - தலைவர்.

76. கிள்ளாய் - கிளியே. உரு அழிந்தேன் - அழகு கெட்டேன். ஆழியான்சேய் - மன்மதன். தாய் தொடுத்த வம்பு தலை - தாய் கூறிய பழிமொழி தலையளவு உள்ளது.

77. தரு முகத்து - கற்பக மரத்தின்முன். சூடு மி - உச்சி. திருமுடியில் எழுத்து - தலையெழுத்து. சிகை - குடுமி.

78. செல் - மேகம். சொல்லிட்ட - சொன்ன. வரத்து - வரவு. நித்திலக் கச்சு - முத்தாலாகிய கச்சு. வல் - நகில்.

79. விட அரவு அரையினர். திருமுன் இது ஒருவர். குடதிசை - மேற்கு. அழல் - நெருப்பு. வெருவரும் - அஞ்சும். தமியள் - தனித்தவள்.

80. பாட்டுக்கு உருகும். வேட்டு - விரும்பி. குருகும் - வளையும். பேட்டுக்குருகும் - பெண் குருகையும். விட்டாள் - தூதுவிட்டாள். அனல் - நெருப்பு.

81. ஏமவெற்பு - மேருமலை. மலயாசலம் - பொதிய மலை. கோமகட்கு - தடாதகைப் பிராட்டிக்கு. புகலீர் - கூறுங்கள். முகில்காள் - மேகங்களே. மதிப்பிஞ்சு - பிறை. உயிர் - என் உயிரை.

82. மட்டறு - எல்லையற்ற. எட்டு வரையைக்கடலை - எட்டு மலைகளையும் கடல்களையும்; எள் துவரை கடலை என்னும் தானியங்களை. முட்டியுள் - மூடிய கைக்குள். குணம் எட்டு - தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல்,

இயற்கையுணர்வினனுதைல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை. சிட்டர்கள் - ஞானிகள். ஒரு செப்பு - ஒருசொல் (பிரணவம்); பாத்திரம்.

83. அடுத்த - அடைந்த. பதஞ்சலியார் - பதஞ்சலி முனிவர். எடுத்த பதம் சலியார் - எடுத்த திருவடி சலியாதவர். தடுத்தவற்கா - தடுத்த பாண்டியனுக்காக. மாறிக்குனித்தார் - கான்மாறியாடினர்.

84. பிறிது என் ஆம் - வேறுதவத்தால் ஆய பயன் என்ன? முலே - முல்லே.

85. புண்டரீகம் இரண்டு என்றது திருக்கரங்களே. ஏழ்பரியோன் - சூரியன். வலவா - பாகனே. சுரம் - பாலேவனம். கரும்பு கனி இளநீர் என்றது புருவம் இதழ் நகில்களே.

86. கரு இட்ட காடு எறிந்து - கருவில் செலுத்தும் பிறவியின் தொகுதியைப் போக்கி. கடுக்கைக் காட்டின் மரு - கொன்றை மலர்த் தொகுதியின் நறுமணம். வெள்ளம் - கங்கை. வாயிட்டு - பழிமொழி கூறி. விறகு இட்டு மூட்டியவா - நீர் விறகு சுமந்து மூட்டியவாறு.

87. சாபம் - வில். தாழ்வு - குறைவு. முன்புஓர் கா மன்; கா மன் - இந்திரன்.

88. முன்தாள் - முள்ளேயுடைய தண்டு. பாசடை - பசிய இலே. கமலத்து - தாமரை மலரில். பதுமபீடம் - தாமரையாகிய இருக்கை. ஊற்றம் - மனவுறுதி. உலப்பில் - அழிவில்லாத. வீற்றுவீற்றிருந்து - தனித்தனியிருந்து. கடுக்கும் - போலும். குண்டு - ஆழம். சங்கம் - சங்கு, தமிழ்ச் சங்கம். (வரி 9–10): சங்கு முத்தை அகத்தே பயின்று காவில் இயங்குதல் அற்றுச் சித்திரமாகிய பாட்டின் இயல்பைத் தேர்ந்து முழங்குவனவாகச் செல்லும். தமிழ்ச்சங்கம் முத்தகமாகிய செய்யுளேப்

பயின்று காவியங்களைக் கற்றுச் சித்திர கவிகளின் இலக்கணத்தை ஆராய்வனவாகி நடைபெறும். தடம்பணை - பெரிய வயல்கள். உடுத்த - சூழ்ந்த. மிடறு - கண்டம். செகுத்து - கொன்று. தெரீஇ - தெரிந்து. வலியாற்கு - கரிக்குருவிக்கு.

89. முயல் - களங்கம். கலை - கிரணம். ஒருமான் - ஒருபெண். கூற்றே - இயமனே. மறலி - இயமன். மதிக்கூற்றே, இரங்கலை, மறலிநீ, உன்பாசம் நிலாவுரு எடுத்தது. கரிய உடலையுடைய நீ கூனிமுதிர் நரையினால் கருநிறமும் இழந்தாய். உன்னை மதுரேசர் சூடும் இளந் திங்கள் என்கிறார்களே! மிலைச்சும் - சூடும். நாகிள வெண்டிங்கள் - இளஞ்சந்திரன்.

90. நவ்வி யங்கண் மானும் மான் - உமை; நவ்வி - மான். இனிது உகந்து இடம் கொள்வார். மானை இடது கையில் கொண்டுள்ளார். உமையை இடது பாகத்தில் கொண்டுள்ளார். நஞ்சம் ஆர்ந்து களம் கறுத்துளார்; களம் - கழுத்து. நெஞ்சம் ஆர்ந்து களங்கு அறுத் துளார்; களங்கு - களங்கம். குன்று - மேரு. கோ விலாக் குனித்துளார் - தலைமையுடைய வில்லாக வளைத்தார். மன்று - அம்பலம். கோவிலாக் குனித்துளார் - கோயி லாகக் கொண்டு திருநடம் புரிந்தார். வெற்பு அனீர் - மலைபோன்றவர்களே. விளர்ப்ப - வெண்மை அடைய. தரங்கம் - அலை. உடன்திளைத்திர் - ஒருங்கு ஆடினீர். பை - படம். சங்கையிற்படில் - ஐயம் உற்றால். பரிகரித் தல் பாவம் - போக்குதல் அரிது.

91. ஒருத்தி - உமை. காமிக்கும் - விரும்பும். கணக்கு - நியாயம். மாமி - காஞ்சனமாலை. வேலை - வேற்படையை. மகன் - உக்கிரகுமார பாண்டியன்.

92. வெயர்ப்பு - வேர்வை. நெருப்பு - வெம்மை. பீர் - பசலை. தளை - தள்ளை - தாய்.

93. தமரம் - ஒலி. புவனம் - உலகம். ஈன்ருள் - உமை. வழுதி - பாண்டியன். மதுரம் - இனிமை. பமரம் - வண்டு. நறவு - தேன். அமரர் நாடியர் - தெய்வமகளிர். ஐயம் நுண் நுசுப்பு அளவு அல்ல - சந்தேகம் அவரது நுண்ணிய இடையின் திறத்தில் மட்டும் அன்று; உடலிலும் உண்டு. அரா - பாம்பு அலங்கல் - மாலே.

94. உலவாக் கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத நெற்கோட்டை. ஒருவற்கு என்றது அடியார்க்கு நல்லார் என்னும் வேளாளரை. கணேவேள் தனக்கு. திடுக்கங்கொள - திடுக்கிட.

95. கடம் - குடம். கரடம் - மதச்சுவடு. கரி - விநாயகர்.

96. விகிர்த - வேறுபாடுடையோய். கேண்மோ - கேள். இறும்பூது - வியப்பு. போதலர்......ஒருவன் - திருமால். இரு பூவைமார் - திருமகளும் நிலமகளும்.

97. பூண்டு - (அன்பு) பொருந்தி. உள்ளத்து இருப் பீர். மெள்ளத் திருப்பீர் - மெள்ளத் திருப்புவீர் ஆக.

98. மிக்கார் முகத்து - அறிவு மிகுந்தவர் திறத்தில். விடம் - பாம்பு. நாண் துவக்கா - நாணல் கட்டப்படாத. கார்முகம் - வில். வலவா - பாகனே. இக்கார் - இந்த மேகங்கள். எழுந்தகொல்லாம் - எழுந்தனபோலும். சலதி - கடல்.

99. சலராசி தங்குகடல் - பாற்கடலில் தங்கும் திருமாலாகிய அம்பு. மொய்ம்பர் - வலிமையுடையவர். சரணுர விந்தம் - திருவடிமலர்; நயனுரவிந்தம் - கண்மலர். புகலார் - சொல்லமாட்டார்கள். ஓர் அங்கி - சந்திரன்.

100. கடுக்கையார் - கொன்றை மாலேயை அணிந்தவர். கருமான் - யானே. உடுக்கை - உடை. திரு - உமை. இடத்திஞர் - இடப்பாகத்தையுடையவர். நடத்திஞர் -

தாண்டவம் செய்பவர். வேய் - வேய்ங்குழல். உறவான ஆய்; ஆய் - தாய். வேனிலான் - மன்மதன். தினம் - நாடோறும். இடைந்து - மெலிந்து.

101. பெண் கொடி - உமை. மொய்ம்பு - தோள். கருங்கலை - கரிய ஆடை; கடல். புனைபவள் - நிலமகள்.

102. வள்ளை - காது. குமிழ் - மூக்கு. கண்ணரி - உமை. குழவி - முருகன். முத்தாடி - முத்தமிட்டு. உகந்தனிர் இருத்திர் - மகிழ்ந்து இருப்பீர். வாய்த்தீருக்கு - பெற்றவர்களாகிய உங்களுக்கு. ஒருதலைக்காமம் - பட்சபாதம். உற்றவா - உண்டான விதம். கோடீரம் - சடை. வெஞ்சுடர்க் கடவுள் - சூரியன். கிடைத்து - அணுகி. மிக்கொளூஉ - சூட்டிக்கொண்டு. தாக்கணங்கனையார் - தீண்டி வருத்தும் தெய்வம் போன்ற மகளிர். கண்ணேறு - திருஷ்டிதோஷம். வேப்பலர் - வேப்பம்பூ. மிலைச்சும் - சூடும். கைதவன் - பாண்டியன்.

103. கட்புலம் கதுவாது-கண்ணாற் பார்த்தற்கு இயலாமல். வன்னம் - எழுத்து. ஒருபரி - வேதமாகிய குதிரை. புட்கொடி - கருடக்கொடி. பூங்கொடி - திருமகள். மட்கொடி - நிலமகள். தாழ்ந்த - தங்கப்பெற்ற. வான் கொடி - திருமாலாகிய கொடி. ஆழி - கடல். முடவுப் படத்த சுடிகை - ஆதிசேடனது முடி. நிலைத்தேர் - பூமியாகிய தேர். மீனவர் பெருமான் - உக்கிரகுமார பாண்டியர். பிழைத்து - [illegible] கிடந்தென - கிடந்தன வென்று கருதி. விரிதிரை - அகழி. கொண்மூக்குழம்பு - மேகக் கூட்டம். [illegible] கட்டுவதற்கு. பருதி வேலுழவன் - உக்கிரகுமார பாண்டியன். அலறுபு - அலறி. வெரீஇ - வெருவி. பெயர்ந்து - மீண்டும். வாரி - நீர். பல்பெயல் தலைஇ - பல முறை பெய்து. நுழைமருங்குல் - நுண்ணிய இடை. வளாகம் - பரப்பு. வாழிய - வாழ்க.

உ

சிவ சிவ

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி
அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்
பொதுமக்களின் அனுகூலத்திற்காக மனமுவந்து நிறுவிய தருமங்கள்

எண்	தரும விவரம்	முதற்பொருள்
		ரூ.
1.	திருமுறை வளர்ச்சிக்கு 43 தருமங்கள்	... 12,67,900
2.	கல்வி அபிவிருத்திக்கு 74 தருமங்கள்	... 38,19,125
3.	சைவ சித்தாந்தம் பரப்ப 7 தருமங்கள்	... 1,56,000
4.	அன்னதானம் செய்ய 159 தருமங்கள்	... 26,12,500
5.	வைத்தியஞ் செய்ய 6 தருமங்கள்	... 4,23,500
6.	பொது தருமங்கள் - ஸ்நானகட்டம், அகதிகள் நன்கொடை, தண்ணீர்ப் பந்தல், ஒளிவளர் விளக்குகள், பசுப் பரிசு, கோசம்வர்த்தனம், படிக்காசு நிதி, கல்லெழுத்து முதலிய 104 தருமங்கள்	... 12,50,890
	ஆகத் தருமங்கள் 393க்கு	ரூ. 95,29,915

உ

"குமரகுருபரன்"

[தமிழ்த் திங்கள் வெளியீடு]

*

இது

சைவ சித்தாந்தம்,

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தம்,

பன்னிருதிருமுறை ஆராய்ச்சி, இலக்கியம்,

பிறமொழிகள், கலாசாரம் சம்பந்தமான

கட்டுரைகள் கொண்டது.

*

நிர்வாக ஆசிரியர் :

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை, B.A., B.L.,

மானேஜிங் டிரஸ்டி,

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் மடம்,

நிரந்தரத் தலைவர், குமரகுருபரன் சங்கம்,

ஸ்ரீவைகுண்டம்.

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 3-00 தனிப்பிரதி 0-25